

NIĞDEmiz

KASIM - ARALIK 2007 SAYI 58

BAŞKENT NİĞDE VAKFI Yayın Organıdır.

Bir Eğitim Gönüllüsü

Necla FİLİBELİ

NIĞDEmiz NIĞDEmiz NIĞDEmiz NIĞDEmiz NIĞDEmiz NIĞDEmiz NIĞDEmiz NIĞDEmiz NIĞDEmiz NIĞDEmiz NIĞDEmiz NIĞDEmiz NIĞDEmiz NIĞDEmiz

İki Ayda Bir Yayınlanır.

Esklavatör Kovaları İmalatı ve Tamiri

Kar Küreği

Quick Kaprin İmalatı

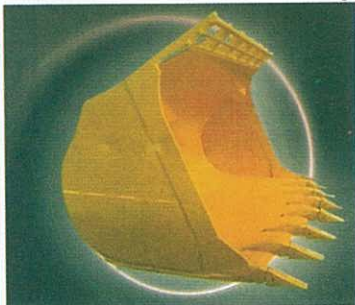
HER TONAJDA ARAÇ ÜSTÜ VİNÇ İMALATI YAPILIR

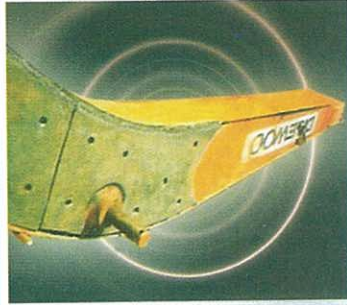
Vinç İmalatı ve Tamiri

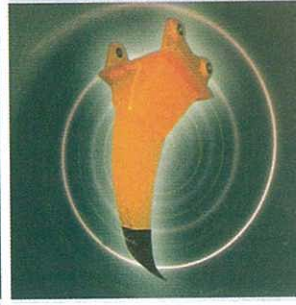
Loder Kovaları İmalatı

Loder Kovaları Tamiri

Bom, Arm Tamiri ve İmalatı

Esklavatör Ripper İmalatı

Esklavatör Kanal Kovaları

CANVER İŞ MAKİNALARI
SANAYİ TİCARET LTD. ŞTİ.

Her Türlü İş Makinaları Yedek Parça
(Pim ve Burç), Kova İmalatı ve Tamiri

ÜN - BAY
VİNÇ

Her Tonajda Araç Üstü Vinç İmalatı
ve Tamiri, Hidrolik Silindir İmalatı

56. Sokak No: 35 OSTİM / ANKARA
www.canverismakinalari.com

Tel : (0312) 354 12 19 / Fax : (0312) 385 58 94
e-mail : canverismakina@hotmail.com

NİĞDEmiz

KASIM - ARALIK 2007 SAYI: 58

Başkent NİĞDE VAKFI
Yayın Organı
(İki ayda bir yayımlanır.)
Basım Tarihi: 28.11.2007

Sahibi Niğde Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Dr. Yunus Nadi ÖZDAMAR

Yazı İşleri Müdürü
Av. Ali DEMİR

Yayın Seçici Kurulu
Kemal ERDAĞ
Hilal ERDİNÇ

Yayın Danışma Kurulu
Abdulkadir KÖYLÜ
Hüseyin ÇELİK
Ömer Fethi GÜRER
H.Süha TEKTEN

Editör
Kezban DALAK

Yazışma Adresi
Genel Merkez
G.M.K. Bulvarı No:55/1
Maltepe-ANKARA 06570
Tel-Faks (0 312 231 79 91)
nigdevakfi@hotmail.com

Kapak Resmi
Necla FİLİBELİ

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Dergimize gönderilen yazılar yayımlansın veya yayımlanmasın iade edilmez. Yayımlanan yazılardan yazarları sorumludur. Dergimizde yayımlanan yazılar kaynak gösterilerek iltibas edilebilir. Yayınlanan yazılara telif ücreti ödenmez. Dergimiz, Basın-Ahlak yasasına uyar. Dergimiz "Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığının 28 Temmuz 1996 gün ve 8412 sayılı yazılar" ile, ilköğretim ve ortaöğretim öğrencileri için tavsiyesi uygun bulunmuştur. Yıllık dergi abone ücreti: 20 YTL'dir. Posta Çekli No: 108000

NİĞDE VAKFI BANKA HESABI
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası: 34537777 ANKARA

BURS EĞİTİM YARDIMI İÇİN BANKA HESABI
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası:34537804 ANKARA

Grafik - Tasarım - Baskı
Ümit Ofset Matbaacılık

Çel: 0312 384 26 27 Faks: 0312 384 17 07

Sunuş

Bayrağımıza, vatanımıza ve bağımsızlığımıza duyduğumuz sevgi, Türk Milletinin varlık sebeplerinin en başında gelir. Terörist kurşunlarına göğsünü siper eden şehitlerimize ve gazilerimize duyduğumuz büyük acı ve üzüntü de işte bu yüzden ulusaldır.

Şehit cenazelerindeki kalabalıklara, ana ve babaların feryatlarına kulaklarını tıkayanlar, vatan ve bayrak sevgisine yozlaşmış anlamlar katanlar, burnumuzun dibine kadar gelmiş tehlikeye karşı umursamazlık sergileyenler; ABD ve AB'nin ağzından dökülen salyalarla susuzluklarını gidermeye alışmış satılık ve kiralık kalemler sahibinin sesi olmaya devam etmekte.

Bazılarımızın hafızası "Nisyan ile malul" olabilir. Ama şunu iyi bilelim, Türkiye'nin güneydoğusu ve Irak'ın kuzeyinde yuvalanan teröristlerin adı PKK, Peşmerge, Barzani ya da Talabani olabilir... Ancak buranın hakimi Amerika'dır. Amerika'nın haberi ve izni olmadan onların bir adım atmaları mümkün değildir. Dolayısıyla "Gerçek terörist" bunları besleyen bunlara silah veren Amerika'nın ta kendisidir.

"Ulusal Onur" konusunda biraz duyarlı isek, şehitlerimizin, gazilerimizin hesabını asıl Amerika'dan sormalıyız. Sahibi olmadan köpekler havlayamaz... Sorunumuz, köpeklerle değil, bunları üzerimize salanla, yani sahibiyledir.

Türkiye'de 1984-2007 yılları arasında terörden 35 binden fazla vatandaşımız öldü... Bu ülkenin 250 milyar doları heba oldu... Ne ABD, ne AB bu ülkenin acısına asla ortak olmadı.

Türkiye'de her dakika, her saat, hergün askerimiz, polisimiz, sade vatandaşımız terör yüzünden hayatını kaybederken, teröre karşı kanunları değiştirmeye teşebbüs dahi edemeden, gerek ABD gerekse AB, demokrasi ve insan hakları nutukları çekerek karşımıza dikildiler.

ABD ve AB'ye servis yapan içimizdeki satılık ve kiralık kalemlere inat, **Bağımsız Türkiye Cumhuriyeti**, bayrağıyla, vatanyıyla ve onuruyla, ayakta kalmaya ilelebet devam edecektir.

Şurası unutulmamalıdır ki, bu vatanın ekmeğini yiyip bu vatana ihanet edenler bu ihanetlerin hesabını birgün bu millete mutlaka vereceklerdir.

Ne mutlu Türküm diyebilene!

Saygılarımla

Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR
B.Niğde Vakfı Başkanı

İçindekiler

Bir Eğitim Gönüllüsü Necla Filibeli3	Yeşil Niğde Sevdası18 <i>Hakan KUBALI</i>
Gümüşler Manastırı4 <i>Refik Arslan ÖZTÜRK</i>	Niğde- Okul Dergileri19-20
Yeni Bedeller Ödemeyelim5 <i>Dr. Y.Nadi ÖZDAMAR</i>	Kır Çiçeklerim21 <i>Saadet Sayan</i>
Vali Sabahattin ÖZTÜRK Vali Gündüz BEDER6-7	Her Telden 222-23 <i>Yavuz ÇAVDAR</i>
Sevgili Hemşerilerim8-9-10 <i>Dr. Hasan ULUSOY</i>	Küçük Krediler24 <i>Başar Tuna</i>
Kıssadan Hisseler11-12-13 <i>Hüseyin ÇELİK</i>	Kızılca Derneği25-26
Belleğimden Silinmeyen Anılar14-15-16 <i>Ali İhsan BEYHAN</i>	Bağ Bozgunu27 <i>Murat SOYAK</i>
Flamingolar Ölmeden17 <i>Ömer Fethi GÜRER</i>	Başsağlığı28
	Yerel Basından Kısa Haberler29-30-31
	Mutluluklar32

BİR EĞİTİM GÖNÜLLÜSÜ NECLA FİLİBELİ

Necla Filibeli, Niğdeliler arasındaki birlik ve beraberlik duygusundan çok etkilendiği için okulları oraya yaptırma kararı aldığını söyledi. Niğde'nin **Fesleğen Köyü**'ne kendi adını taşıyan, **Bozköy Kasabasında** babası adına, annesi için **Kızılören**'de ve son olarak ta dedesinin ismini yaşatmak için **Kırkpınar Köyüne** okul yaptırmış.

Türkiye, **Necla Filibeli**'yi, yılbaşı gecesi Taksim Meydanında tacize uğrayan Avustralyalı turistlerin sığındığı eczanesinin sahibi olarak tanıdı. Uzun yıllardır İstiklal Caddesi üzerinde hizmet veren **Filibeli Eczanesinin** sahibinin, dört yılda 4 okul yaptırdığı ortaya çıktı.

Filibeli'nin okulları Niğde'de yaptırma kararı almasında 20 yıldır yanında kalfalık yapan ve Taksim'deki taciz olayında alkollü şahıslara engel olmasıyla tanınan Kemal Avcu etkili olmuş. **Filibeli**, "Niğdeliler arasındaki birlik ve beraberlik duygusundan çok etkilendiğim için okulları oraya yaptırma kararı aldım." şeklinde konuşuyor.

2003 yılında Niğde'nin **Fesleğen Köyü**'ne, kendi adı verilen ilk okulunu yaptıran **Filibeli**, ikinci okulu İzmir'in Kiraz İlçesine inşa etmek istemiş.

Okul yapılacak alanın keşfi için gönderdiği iki mühendis yeğeninin, "Burası çok yüksek bir yer, inşaat yapmak çok zor." sözünden sonra, Niğde Milli Eğitim Müdürlüğü ve Valiliğin gösterdiği ilgi, kendisini yeniden bu şehre yönlendirmiş. **Necla Filibeli**, haziran ayında ihaleyi açtı, Niğde Milli Eğitim Müdürü, kasım ayında arayıp gelin okulunuzun açılışını yapalım diyor, şeklinde konuşarak, ikinci okulu Niğde'nin **Bozköy Kasabasında** babası adına yaptırdığını anlatıyor.

Filibeli, annesinin hatırasını da ertesi yıl **Kızılören**'de yaptırdığı okulla yaşatmaya başlamış. **Kırkpınar Köyünde** yapımı bitmek üzere olan okulla birlikte dedesi de ölümsüzleşecek. Yaptığı hayırlara rağmen, bugüne kadar yaptırdığı hiçbir okulu görmeye gidemeyen **Necla Filibeli**, nisan ayında yanına kalfasını da alarak Niğde'de yaptırdığı son iki okulun resmi açılışına katılacak. İzmir Kemeraltı'nda bir işhanına da sahip olan Necla Filibeli, burayı yakın zamanda öğrenci yurdu haline getirerek, Niğde'de okul sahibi yaptığı öğrencilere, üniversiteye geldiklerinde burs verip İzmir'de okuyanlarını bu handa barındırmak istiyor.

Filibeli, insanlara yardım etmenin erdemini babasından öğrendiğini anlatıyor. Niğde'ye yaptırdığı okullardan sonra kendisinin Niğdeli gibi görüldüğünü ifade eden Necla Filibeli, bir davette Niğde Valisine, "Öldüğüm zaman beni yaptırdığım okullardan birinin yanına gömer misiniz?" diye ricada bulunmuş.

Vali, "İsterseniz şehitliğimize gömelim." cevabı vermiş. Çok duygulanan Necla Filibeli, "Ben orayı hak etmiyorum." diyerek teklifi kibarca geri çevirmiş.

Başkent Niğde Vakfı olarak Niğde eğitimine, dolayısıyla geleceğine yaptığı yatırım ve katkılarından dolayı Sayın Necla Filibeli'ye şükranlarımızı arz ediyor, sağlık ve esenlikler diliyoruz.

Refik Arslan ÖZTÜRK
Manisa Valisi

GÜMÜŞLER MANASTIRI

Gümüşler Manastırının ününü de Niğde'ye gelmeden önce duymuştum. Manastırdaki Meryem Ana rölyefinin gülümseyen yüzü ile insanları her istikamette izleyen bakışlarının dünyada benzerleri arasında başka bir örneğinin olmadığı şeklinde anlatılmıştı.

Gidip gördükten sonra orasının yalnızca Manastır değil, dönemin bir yerleşim alanı olduğunu anladım. Komşumuz Derinkuyu İlçesinde ki yeraltı şehri gibi kat kat yerin altında değil, 1,5 km. uzunluğunda yekpare bir kaya kitlesinin oyulmak suretiyle yerin üzerinde yapılmış bir yerleşim yeri idi. Kayaların karınca yuvası misali oyulmak suretiyle yapılmış bir şehirdi belki. Muhteşemdi.

Bu muhteşem mekân binlerce yıl sonra yani günümüzde elma üreticisine depo, hayvan sahiplerine ahır ve samanlık olmuştu. Bazıları da tahıl ambarı ve kiler idi... Gübreliklerinde tavuklar, serçeler eşelenmekte, merkepler, koyunlar ve keçiler dinlenmekteydi duldalarında.

Oradan onları çıkarmak, temizlemek, yapılacak bir proje doğrultusunda manastırın dokusunu bozmadan alanı tertip ve tanzim etmek gerekiyordu. Bunun için inatla, ısrarla ve sabırla sürdürülecek ekip çalışması icap ediyordu. Kültür Müdürümüz Hilmi

Bey, Niğde Müze Müdürümüz Erol ve Fazlı Bey, Müze Uzmanı Mahmut Bey, Müze Memuru İsmail Bey, dönemin Gümüşler Belediye Başkanı ve benden kurulu ekibimiz. Hepsini saygıyla yadediyorum.

Buranın kurtarılabilmesi için on yıllık bir planımız vardı önümüzde. Ama 10 kuruş para yoktu ortada. Parayı dert etmeden başladık bir ucundan işe. Bazen Üniversitemizin Beden Eğitimi öğrencileri katıldı çalışmaya. Açık cezaevinden ve jandarmadan da yararlandık. Meslek hayatımda ben hep jandarmadan destek aldım. Kara-yağız memleket evlatlarıyla Osmanlı Devleti'nin kuruluşunda görev alan Söğüt'teki Ertuğrul Bey Gazi'nin, Dursun Fakih'in Mihail Gazi'nin, Sır Hoca'nın, Kara Teke'nin, Bozöyük'teki Kumral Abdal'ın, Bilecik'teki Şeyh Edebali'nin Türbesinin çevre düzenlemelerinde onlarla birlikte çalışmıştık, binlerce ağaç dikmiştik. Günlerce, aylarca, yıllarca süren çalışmışlardı onlar. Bugün nerede bir asker görsem onları yaptıkları iyiliklerle, hürmetlerle ve minnetlerle yadedirim.

Uzun sözün kısası tonlarca toprağı, saman-saçkıyı, gübreyi el arabalarıyla taşıdık mağaralardan dışarıya. Taşıdıklarımızı birbirine karıştırdıktan sonra serdik onları güzelce. Etrafına da yöresel taşlardan bordür dizdik. Bir de patika yol geçirdik ortasından. Üzerine saçtık çim tohumunu, diktik envai çeşit gülcü-çiçeği. Al işte sana park. Çevresinin korunması için gereken çit demirlerini de rahmetli Ayhan ŞAHENK Bey'den aldığımızı hatırlatırım. Toprağı bereketli olsun.

Böylelikle on yılda planladığımız iş bir yılda bitti. Kaynaksız ve ödeneksiz olarak yürütülen bu mahalli çabalarımızla dergimizin önceki sayılarında sözünü ettiğimiz Esenbey Türbesi ile antik T yana Şehri gibi Gümüşler Manastırı da bambaşka çehre ve çevresiyle Niğde turizmüne kazandırılmış oldu. Üstad Ömer Fethi GÜRER'in de bir konuda daha muradına ermiş olduğundan dolayı ziyadesiyle mutluyum.

YENİ BEDELLER ÖDEMEYELİM!

Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR

12 Eylül 1980'e kadar Türk kadını, kırsal yörelerde yazma ya da yemeni, kentsel yörelerde ise eşarp ya da başörtüsü takardı. Sonra nasıl olduysa, örneğine hiç rastlamadığımız bir başörtüsü şekli ortaya çıktı.

Kuran ayetlerine yeni yorumlar katarak, kadınlar için yepyeni bir örtünme şekli yaratıldı. **Türban** ya da **sıkmabaş** adı verilen bu başörtüsü Türk kadınına sinsi ve sistemli bir şekilde dayatıldı.

Artık bugün “**siyasal simge**” olduğu herkes tarafından kabul edilmiş olan Türban “**Siyasal İslamın**” propagandası olarak kullanılıyor. Asıl amaç siyasal İslam ideolojisini yaygınlaştırmak ve sonunda Türkiye'ye egemen kılmaktır.

Tümüyle bir üniforma niteliğinde olan ve siyasal İslamın simgesi olarak bilinen türbanlı, tesettürlü bir kıyafetin, önce öğrenciler, sonra öğretmenler, daha sonra da kamu görevlileri ve en sonunda da yargı mensupları tarafından giyilmesi “**Türkiye İslam Cumhuriyeti**” nin kurulmasındaki son aşama olacaktır.

Türkiye'de Ulu Önder Atatürk'ün kurup bizlere emanet ettiği laik, demokratik ve sosyal hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ni ortadan kaldırmak siyasal İslamcılarının son amacıdır.

Dünyanın her yerinde, her rejiminde ve demokrasilerde de “**toplumsal tehdit**” oluşturabilecek siyasal simgeler için yasaklar uygulanmaktadır. Bir ülkenin varlık nedeniyle özdeşleşmeyen türban gibi siyasal simgeler eninde sonunda cepheleşmelere, ayrımcılıklara ve çatışmalara yol açar.

Unutmayalım ki bu ülke ABD ve AB'nin tezgahladığı ayrımcılıklardan, cepheleşmelerden çok acılar çekmiş, binlerce yurtsever gencimizin hayatı bu

batı oyunlarıyla karartılmıştır. Sağcı-solcu, ülkücü-devrimci, alevi-sünni çatışmalarının planlarını daha önceki yıllarda sahneye koyanlar şimdi de Türk-Kürt, dinci-laik, türbanlı-türbansız oyununu oynamaya başladılar.

Yakın tarihimizde yaşadığımız ve çok ağır bedeller ödediğimiz bu türden acı gerçekleri görmezden gelemeyiz. Cumhuriyetimizin temel ilkelerini, 85 yıllık kazanımlarını yok saymak, özgürlüğü çağdaşlaşma yerine dini esaslar çerçevesinde ele alarak cemaatlara, tarikatlara, mezheplere, gruplara, ırkçılara haklar vermek olarak görmenin ve tartışmanın bu ülkeye, yarar getirmeyeceği, halkı ayrıştırmaya ve sonra da çatışmaya götüreceği açıktır.

Eğitim ve öğretim kurumlarında türban ve tesettür gibi giysilerin kullanılmasının özgürlük sayılıp, özgürlükler içine alınmasının mezheplerin, tarikatların, cemaatlerin, ırkçı örgütlerin, ayrılıkçı güçlerin sembollerini rahatça kullanacakları, yayacakları, eğitim görenleri örgütleyerek **mahalle baskısı (mikrofaşizm)** uygulayarak, huzursuzluğa yol açacakları kesindir.

Eğitim ve öğretim kurumlarında şimdiden görülen “sen Müslüman değil misin, neden başını örtmüyorsun, neden namaz kılmıyorsun, neden oruç tutmüyorsun” şeklindeki mahalle baskıları daha da artacak, okullar etkin örgütlerin eline geçecek, laik ve üniter yapıya aykırı faaliyetlerin önü alınamayacaktır.

Böylece Türkiye Cumhuriyetinin temel ilkelerinden olan laik ve üniter yapısı bozulacak, ABD ve AB'nin hayalleri olan **Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)** gerçekleşmiş olacaktır. Ne yazık ki pek çok kan ve gözyaşının döküleceği bu projede de Türkiye'den birileri de “**eşbaşkan**” olacaktır.

Saygılarımla.

NIĞDE'ye YENİ VALİ

Niğde Valisi Sabahattin ÖZTÜRK

Valiler Kararnamesinin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül tarafından onaylanmasının ardından Niğde Valiliğine atanan Osmangazi Kaymakamı Sabahattin ÖZTÜRK görevine başladı.

Niğde Valiliğine atanan Sabahattin ÖZTÜRK, "1962 yılında Trabzon-Çaykara'da doğdu. İlkokulu köyünde, ortaokulu o zamanlar nahiye merkezi olan Dernek Pazarı Ortaokulunda tamamladı. 1975 yılında Trabzon Erkek Öğretmen Lisesini yatılı olarak kazandı, 1980 yılında mezun oldu.

1982 yılında İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümüne girdi. 1986 yılında mezun oldu. 1987 yılında açılan Kaymakamlık sınavını kazanarak 19.06.1987 yılında Kaymakam adayı olarak mesleğe girdi. İngiltere-Brighton da yabancı dil eğitimini aldı. 1990 yılında Kaymakamlık kursunu başarı ile bitirip kaymakam olarak atandı. 1995 yılında evlendi, bir kız ve bir erkek çocuk babasıdır.

Niğde Valisi Sabahattin Öztürk, Niğde Gazeteciler Cemiyeti mensuplarının ziyaretinde yaptığı açıklamada üç önceliklerinin olduğunu bunların, ekonomi, turizm ve tarım olduğunu belirtti.

Vali Sabahattin Öztürk konuşmasına şöyle devam etti. "Sizin bizi takip etmenizi istiyoruz. Bilgi saklamasında bulunmayız. Niğde ile ilgili bu kadar gelişmiş bir medya anlayışı ve medya oluşumu ile karşı karşıya kalmaktan son derece memnunum. Gayet kaliteli bir basın kesiminiz var." dedi.

Vali Öztürk, Niğde'nin sanayisinin geliştirilmesinde teşvik yasasının sağladığı imkanlarla sanayicilerimizi ilimize davet edeceklerini, gerek turizm ve kültür alanında, gerekse tarım alanında bu üç unsuru öncelikli olarak değerlendireceklerini söyledi.

Rutin işlerimiz yürüyecek. İşlerimiz tabii ki yapılacak ama bizim bu üç alanda Niğde ile ilgili yapılacak şeylerin olduğunu düşünüyoruz. İnşallah biz kendimize göre plan ve proje şeklinde sunacağız. Yaptığımız işleri de sizinle paylaşacağız. Genel olarak sadece ben değil, bütün arkadaşlarımız medya ile işbirliği içinde olacak, şeklinde konuştu.

Vali Öztürk konuşmasına, umut ederim ki çalıştığımız süre içerisinde Niğde iyi olacaktır. Bundan evvel yapılmış birçok iyi faaliyet var. Ama "iyinin düşmanı daha iyidir" derler. Mutlaka iyinin de iyisi vardır. Yapmak istediğimiz şey eksik ve noksan kalan işleri tamamlamaktır. Yenilerini ilave etmektir, dedi.

Vali Öztürk; nerede hata varsa onu gidermeye çalışıyoruz. Medyanın gelişmişliği Niğde'nin demokratik düzen içerisinde aldığı payı artıran bir unsurdur. Hukuk devleti ve demokratik devlet olma unsuru ancak medyanın iyi işlemesiyle olur. Sizin işinizi iyi yapmanız bizim işimizi kolaylaştırır. Hakkaniyetin yanında yer aldığımız sürece hiçbir sorun olmayacaktır, ifadelerine yer verdi.

Kendisinin birinci planda yapmak istediği hizmetin Niğde ve Bor'daki iki organize sanayi bölgemizin de işletmelerle dolmasını sağlamak olduğunu vurgulayan Vali Öztürk, "bu çok önemlidir, Niğde'nin bütün sıkıntılarına önemli bir çözüm getirecektir" dedi.

ÖZEL HABER

VALİ GÜNDÜZ BEDER 5 YILINI DEĞERLENDİRDİ

Son kararname ile merkeze alınan Vali Gündüz BEDER, Niğde'de geçirdiği yaklaşık 5 yıllık süreyi Niğde GÜNDEM Gazetesi'ne değerlendirdi.

Beş yıla yakın bir zamandır Niğde'de hizmet ettiğini, Niğdelilere hizmet etmenin büyük bir şeref olduğunu ifade eden Vali Gündüz BEDER, "Bu bir devlet memurluğu hep aynı yerde duracağız diye bir şey yok. Değişeceğiz, yerlerimize başkaları gelecek, hizmetlerine devam edecektir.

Niğde'de bütün sivil toplum örgütleri ile olsun, il genel meclis üyelerimizle, belediye başkanlarımızla, değerli basın mensuplarıyla çok güzel çalışmalarımız oldu. Bu çalışmalarımızda hep destek gördüm. Mutlu olarak ayrılıyorum.

Niğdelilere, değerli çalışma arkadaşlarıma bana verdikleri destekten ötürü hepsine teşekkür ediyorum. Burada yaptığımız çalışmaları ömrüm boyunca hatırlayacağım. Çok güzel anılarla Niğde'den ayrılıyorum. Ben artık kendimi Niğdeli gibi görmeye başlamıştım, yine Niğdeli olarak kendimi göreceğim. İkinci bir ilim oldu; Niğde.

Allah herkese bu şekilde ayrılmayı nasip etsin. Huzur içerisinde ve geride bıraktığım güzel şeylerle ayrılıyorum. Umarım Niğdeliler beni geride bıraktığım güzel şeylerle anarlar. Buraya yeni atanan arkadaşlarımıza da başarılar diliyorum.

Çalışmanın getirdiği riskler var, ben en çok şikayet edilen valilerden birisiyim. Çalışınca birileri rahatsız olacak tabii ki. Nasıl rahatsız oluyor, menfaatine uymuyor. Buraya bir müteahhit geliyor, ben işi en uygununa veriyorum, bana niye vermedi diye kendince haklı olarak rahatsız oluyor. Devletin alacağını tanzim ediyorsun rahatsız oluyor.

Bunlardan dolayı, bir de çok iş yapandan rahatsız oluyorlar.

İlk ihale yaptığımda, 2004 yılında tüm müteahhitleri topladım, teklifleri açtım, baktım kırımlar

% 6-8 ... İçerisi çok kalabalıktı. 60-70 kişi vardı. Dedim ki, siz birbirinizle anlaşmışsınız ama benimle anlaşmadınız. İhaleye 15 dk. ara verdim. Benimle anlaşacağınız şekilde tekliflerinizi getirin dedim. Bu aradan sonra kırımlar %38-48'e çıktı.

Vali Gündüz Beder değerlendirmelerinin son kısmında ise şu açıklamaları yaptı.

"Burada birçok genç kıızı benim adımla lekelediler. Hiç görmediğim bilmediğim insanları bana yakıştırdılar. Yalanın bu kadar büyüğü nasıl olabilir ki? Karşıdaki günahsız kişileri de lekelediler. Türkiye'de en kolay iş, bu konuda insanları yıpratmaktır. Birine merhaba diyorsun, diyorlar ki dost hayatı yaşıyorlar. Başka şeyler söyleyin bari bunu söylemeyin, namusa dil uzatmayın.

Ayrıldığım için üzüntülü değilim, sebebi de şu; Ben buradan gittikten sonra arkamdan iyi konuşulacağını düşünüyorum. Yaptığımız çok güzel şeyler var, bunun için üzüntülü değilim.

Niğde'ye geleceğim. Eski bir vali olarak Niğde'ye geldiğimde dostlarımı ziyaret edeceğim. Alnım ak olarak geleceğim. Şimdi Allah'a şükür en ufak bir dedikodu olmadan huzur içinde ayrılıyorum. Yaptığımız işler ortada. Gelen valinin hiçbir şey yapmasına gerek yok. Normal dönen çark yürüsün keyfine baksın. Yeter ki çarkı siyasi nedenlerle karıştırmasın."

2003 yılında Niğde Valiliğine atanan Gündüz Beder, Niğde'de en uzun süre görev yapan valiler arasında yer aldı. Yaklaşık 5 yıl süreyle Niğde'de görev yapan Vali Gündüz Beder, bu süre içerisinde önemli hizmetlere imza attı. KÖYDES programlarında Niğde'nin Türkiye birincisi olmasında önemli pay sahibi olan Vali Gündüz Beder döneminde Niğde'de yolu ve suyu olmayan köy kalmadı.

Başkent Niğde Vakfı olarak Vali Gündüz Beder'e Niğde'ye yaptığı hizmetlerden dolayı teşekkür eder, Başarılarının devamını dilerken saygılarımızı arz ederiz.

Dr. Hasan ULUSOY

SEVGİLİ HEMŞERİLERİM

Halkın bel fitiği dediği hastalık nedeniyle; tam anlamıyla beş ay belim büküldü, yattım... Bu vesile ile Hacettepe Üniversitesi Hastanesinde tedavi olmamda değerli yardımlarını esirgemeyen kıymetli meslektaşım; **Sayın Yunus Nadi Özdamar Bey'e** sonsuz minnet ve şükranlarımızı sunarak, evvela bir vefa borcumu eda edeyim... Şimdi gelelim konumuza:

Sevgili hemşerilerim: Bir ecnebi atasözü der ki; "insanlar otuzbeş yıl yaşar, geri kalan ömürlerini o otuzbeş yılı anlatmakla geçirirlermiş" der.... Bizim de bir atasözümüz var; "Bakkal züğürtleyince eski defterleri karıştırmış"...

Ben beş ay sırt üstü yattığım sürece bu ata sözlerinin ne kadar doğru olduğunu gördüm. Hastalığım süresince yatakta yatarken Geçmiş günlerim bir sinema şeriti gibi gözlerimin önünden geçti... Bu geçmişin içinden; ibret ve ders aldığım, anlatmaya değer gördüğüm ve benliğimde hâlâ bütün canlılığı ile yaşayan bazı anılarımı sizlerle paylaşmak istedim. İlginç bulacağınızı ümit ettiğim bu yazı serimi sunuyorum...

ÇOCUKTAN ALDIĞIM 1. DERS

Şu anda altmış yaşında olan oğlum; ikibuçuk, ablası kızım Tülin'de dört yaşında. Laleli'de; Beyazıt'tan Aksaray'a inen ana caddeye 25-30 metre mesafede bir apartmanda oturuyorum. 1949'un mayıs ayının bir pazar sabahı... Odamda yataktayım, eşim gazeteyi elime verirken:

- Çocukların kahvaltılığı kalmamış ben çıkıyorum simitçimiz geçerse çöreklerini almayı unutma, deyip gitti. Sıcak bir sabah olduğu için kapı ve pencereler açık olduğundan çocukların cadde tarafındaki odada konuşmalarını rahatça duyabiliyorum... Gazete okumaya dalmıştım ki; sokak başından simitçinin (simiiiiit) diye bağırmasını duydum, yataktan tam doğrulacaktım ki kızımın kardeşine:

- Teoman; simitçimiz geliyor babadan para al, dedi. Ben bu sözü işitir işitmez kafamdan şimşek gibi 2,5 yaşındaki oğlumu denemek fikri geçti; uyur gibi

yaparsam; beni uyandırmaya kıyamayacak mı, yoksa uyumama aldırmandan para isteyecek miydi... Hemen, uyuduğumu göreceği şekilde yüzümü kapiya dönüp yattım, ayak sesleri kapıma yaklaşınca da gözlerimi kapadım; işte beklediğim an; ayak sesleri tam yanımda durdu, 3-4 saniye bekledi, sonra nefesini açıktaki sağ kulağımda hissettim, kulağıma saygı ile yoğurulmuş yumuşak ve tatlı bir sesle;

- Babacııı, babacııı, simitçi geliyor, para verirsin mi?

Benden cevap yok ama simitçinin eve yaklaşan sesi duyulunca, oğlumun ses tonu yükseldi ve;

- Baba simitçi geldi para ver...

Tabii benden yine ses yok, sık ve sesli nefes alışından sabrının tükenmekte olduğu anlaşılıyordu, simitçinin sesi tam kapımızda duyulunca oğlumun ses tonu biraz daha yükselerek;

- Ulan baba be simitçi geldi para versene...

Biraz daha simitçinin sesi bizim kapının ötesinden gelince; oğlum açıktaki sağ koluma bütün gücü ile yapışıp beni sarsarken haykırdı

-Heriiiiif simitçi gidiyor...

Evet; 2-3 dakikalık sürede; bütün ömrümce aklımdan çıkarmadığım (yapılacak her işte zamanlamanın değeri) dersini almıştım. Hem de 2,5 yaşındaki oğlumdan.

BAŞKA BİR ÇOCUKTAN ALDIĞIM 2. DERS

Urfanın Birecik ilçesinde görevliyim; 1955 yazında bir gün; muayenehaneme gelen bir kız çocuğu:

-Doktor amca, annem hasta yatıyor, bize kadar gideceğiz, dedi.

Uzun kesme taş avlunun en dibindeki kapıdan geniş ve aydınlık bir odaya girdim. Yer ve duvardaki halılar, odanın dibindeki sedirde yatan genç bayanın giyim ve tavırlarından anlaşılan varlıklı ve görgülü bir aile...

Hastayı muayene ettim, tedavisi için gerekli iğneyi yaptım, enjektör henüz elimdeydi ki, odanın kapısından rüzgar gibi içeri bir çocuk girdi. 4-5 adım annesinin yatağına doğru koştu amma beni görünce,

önüne kamyon çıkmış taksi gibi öyle bir fren yaptı ki dengesini korumak için yerinde birkaç defa sallandı, sonra uzun kirpiklerinin harelediği yeşil gözlerini bana sabitledi... Kısaca karşımda 2,5-3 yaşlarında çocuk değil, o yaşta bir sevimlilik ve güzellik abidesi vardı...

Sırtında sadece sırtını ve göğsünü örten kolsuz göbeği hizasında uçuk mavi bir giysi var, sıcağın pembeleşmiş boğum boğum kol ve bacaklar, göbeğinin altına tanrının taktığı gerdanlıktan habersizmiş kadar rahat bir yüz ifadesi ile bana bakıyor. Benden gözlerini ayırmadığını gören annesi:

-Hah, iyiki geldi, bu beni çok üzüyor, buna da bir iğne yap doktor bey, dedi. İğne lafını duyar duymaz; o güzel yüzünü birden endişe bürüdü, yeşil gözleri büyüdü, merakla ne söyleyeceğimi bekliyordu... Aramızda konuşma başladı....

-Bak sen anneni üzüyormuşsun sana iğne yapacağım...

O güzel yüz biraz daha buruştu sonra kararlı bir ifade ile ve elini sallayarak,

- Ben tayayım dedi; (K'yi T, R'yi Y, S'leri Ç, C'leri D) telaffuz ediyor.

-Seni tutarım.

-Ben hayada taçayım,

-Seni hayatta da tutarım,

Başını öne eğdi, biraz düşündü, sonra başı doğruldu elini omuzu hizasında kaldırıp sokağı göstererek;

-Ben çotağa taçarım.

-Seni sokakta da tutarım...

O güzel yüzü endişe bürüdü, vücudu iki yana sallandı, sonra birden gözleri açıldı yüzü değişti, belli ki kaçacak bir yer bulmuştu, yine kolu kalktı ve

-Ben Cuma pazayına taçarım. Benden yine aynı cevap:

-Seni Cuma pazarında da tutarım...

O güzel yüz penbeleşti, iki ayağı üzerinde sallandı sonra birden öne düşen başı diklendi. Elinin beş parmağı açık kolunu başı hizasına kadar kaldırıp küçük dünyasının en son noktasını (köprü yapılmadan önce Fırat nehrinin kenarında adeta Bireciğin giriş ve çıkış kapısı, kısacası şehrin sonu) olan iskeleyi son kaçacak yer olarak bulmuştu ki, adeta bağırıldı;

-Ben içteleye taçarım... Tabii ben yine kovalamaya devam,

-Seni iskelede de tutarım...

Yüz ve vücut hareketlerinden belliydi ki İskele kaçacağı son noktaydı. Yüzüme kin ve hiddet dolu bir an baktı sonra (Eskrim hamlesi yapan bir müsabık

gibi) boğum boğum bacağını bir adım bana doğru atıp kuvvetle yere vururken, sağ elini de yumrukla vuracakmış gibi bana doğru savurup bağırıldı:

-Senin ananı çikerim.

Söyleyecek bir şey kalmamıştı; çocuktan dersimi almıştım... O günden sonra **hiçbir kimseyi hiçbir nedenle iskeleye kadar kovalamadım.**

ÇOCUKTAN 3. DERS

Bu yazıyı genç çiftlerin dikkatle okumasını tavsiye ederim... Ortaokuldan sonraki lise çağı, çocuktan gençliğe geçiş dönemidir, yaşamın romantik çağı. İşte bu devrede tesis edilen arkadaşlar daha candan, daha köklü oluyorlar. Birde yatılı okulda iseniz günün 24 saati sınıfta, teneffüste, yemekhanede, yatakhanedeki devamlı beraberlik bu arkadaşlıkları daha da güçlendiriyor...

Liseyi bitirdikten 11 yıl sonra 1948 yazında, Beyazıt'ta üniversite kapısı karşısında; Konya lisesinden yatılı arkadaşım Kilisli Mithat'a rastladım. 11 yılın hasreti ile kucaklaştık, Gaziantep'te avukatlık yaptığını biliyordum, kendisine üniversite kapısını göstererek:

-Hayrola; gençliğini aramaya mı geldin? Dedim.

-Galiba öyle oldu baksana seni buldum; deyip tekrar sarıldık...

-Gel hele şurada birer kahve içelim dedi. Küllüğe doğru yürüdük... Eskiler bilir; küllük: Beyazıt camii bitişiğinde bahçeli kahvehanedir. Bahçede çınarların gölgesindeki bir masaya oturduk. Evvela ikimizde liseden sonraki onbir yılımızı özetledik, sıra lise anılarımıza gelmişti; ben Mithat'a; zaman zaman aklımı kurcalayan bir soruyu sordum.

-Mithat, Mister Bülent'ten haberin var mı?

Mithat bu soruma, eliyle yüzünü kapatarak uzun uzun güldü, sonra:

-Bak Hasan niye güldüğümü anlatayım dedi.

Hikayemizin kahramanı olacak Bülent kimdir ve niçin sordum. Kısaca anlatayım. Bülent: zekası, fiziği, giyimi ve davranışları ile adeta bir semboldü. Lisede babası (riyaziye), annesi (lisan) öğretmeni olduğu için Bülent ilkokulu bitirdiğinde, Fransızca'yı, ortaokulu bitirdiğinde ise Almancayı tam anlamıyla biliyormuş. Lisede İngilizce şubesinde okuduğu için öğrenciler **Mister** lakabı takmışlardı.

Lise anılarım aklıma geldikçe; bu müstesna öğrencinin: acaba hayat başarısı nasıldır diye bir soru gelirdi. İşte bu nedenle Bülent'i sordum ve Mithat anlattı:

Liseyi bitirdikten sonra; ben İstanbul Hukuka,

Bülent de Mülkiyeye girdi. Çocukları Ankara'da okuyor diye anne ve babası da Ankara'ya nakledince Bülent'le münasebetimiz mektuba kaldı... Üniversitede son sınıfa geçtiğimiz yaz bir mektubunda: Mülkiye Mali Bölümde çok güzel bir kız arkadaşı olduğunu, evlenmeyi düşündüğünü yazmıştı... Beş yıl önce aldığım mektupta: İlişik davetiyedeki kız sana bahsettiğim kız, nikah şahidim olarak bekliyorum yazıyordu. Aksiliğe bak ki nikahına iki gün kala; anneannemi kaybedince gidemedim.

Bülent evlendikten sonra iş gereği iki defa Ankara'ya gittiğimde tabii Bülent'i çalıştığı Dışişleri Bakanlığında aradım, ikisinde de, yurt dışında dediler görüşemedim...

Bundan 1,5 ay önce işim gereği Ankara'ya gidince telefonla Bülent'i aradım, bu defa bulmuştum...

-Saat 5'te bizim bakanlığı önünde arabamda seni bekleyeceğim, dedi. Saat 5'te bakanlığa yaklaşıyordum ki arabasından çıkıp bana doğru koştu yılların hasreti ile kucaklaştık, öpüştük. Arabaya binince; cebinden bir kağıt çıkardı ve hanımın emir listesine bir bakalım dedi, değişik bir çok yerden bir sürü öteberi aldı, evin yolunu tuttuğumuzda bana:

-Mithat; çok mutlu bir aile hayatım var, zeki, beni seven bir eşim, sağlıklı 3,5 yaşında cin gibi bir kızım var. Maddi bakımdan da fena sayılmayız, hanım geçen ay bakanlığının en genç genel müdür yardımcısı oldu, tabii gurur verici deyip ilave etti;

-Sen ne zaman evleneceksin?

-Bülent; bana layık kızı anneme göre daha anası doğurmamış. Gülüştük.

Evin kapısını vakur bir tebessümle eşi açtı. Yanında, kurdelesinden ayakkabısına kadar özenle hazırlanmış kızı, hemen Bülent'in bacaklarına sarıldı... Salona girip elimdeki çiçeği kendisine uzatırken;

-Geç kalmış bu ziyaret için özür dilerim, sözüme;

-Bülent'i tanıdığım günden beri ağzından düşürmediği Mithat Bey'i geç olsa da tanıyıp onu misafir etmek bizim için mutluluktur; itiraf: ilk intibam (süper). İkisi de özür dileyerek, Bülent'in getirdiklerini hazırlamak için biraz beni yalnız bırakacaklarını söylerken, Bülent kızının elini tutup bana doğru getirdi ve kızına:

-Bak bu benim kardeşim senin de amcan, öp bakalım elini onu yalnız bırakma. Bana da yavaşça "seni çabuk kurtarmaya çalışırım," deyip gülere ayrıldı...

-Ben "bu kadar güzel, bu kadar şık bir hanımla olmaktan gurur duyarım" deyip koltuktan kalktım.

Arkasında kırlentler bulunan divana yürürken:

-Gel Burcu, burada yan yana birbirimize daha yakın konuşabiliriz dedim... Çocuk konuşurken ben; mimiklerini, el ve kol hareketlerindeki sevimliliği hayranlıkla izliyordum.

Bülent'le eşi ellerinde tabaklarla salona girip masaya doğru yürürken Bülent;

-Mithat beklettik ama nihayet geldik haydi buyur sofraya, deyince ben Burcu'ya döndüm ve,

-Burcu, artık bu kadar tanıştıktan sonra seni öpebilir miyim deyip öpmek için yüzüne doğru eğildim...

Birden iki elini omuzlarıma dayadı ve uzun bir,

-Yoooo, deyip telaşla divanın üzerine çıktı. İki kırlent alıp divanın baş tarafına yerleştirdi, indi... Masanın başında bizim sofraya gelmemizi bekleyen Bülent'le

eşi onun hareketlerini ilgi ve tebessümle izliyorlar; Burcu biraz yan tarafıma geçti öpmemi engellediği

gibi yine iki elini omzuma koydu ve kırlentlere doğru iterken,

-Yat... ben merakla;

-Niye yatacağım Burcu? dedim. Kaşları kalktı, gözleri süzüldü, ağız biraz yamuldu ve

-Babamın annemi nasıl öptüğünü göstereceğim... dedi.

Mithat'la gülmemiz geçince merakla Mithat'a sordum.

-Eee; sonra ne oldu?

-Ne olacak, hanım bir çığlık atıp, iki eliyle yüzünü kapatarak kaçtı, arkasından Burcu, anneme ne oldu baba, diye annesinin arkasından koştu. Az sonra içerden onun ağıt sesi geldi, Bülent ise donup kalmıştı. Adeta şokta idi. Elimi omuzlarına koyup sarstım sonra sarılarak

-Bülent, bana verdiğiniz değer ve hanımefendinin zahmetleri sofrada görülüyor. Sonsuz teşekkür ama hanım bu sofraya bizimle oturur mu? dedim. Başını

iki yana sallayarak hayır dedi. Hanım içerde otururken biz bu sofraya oturabilir miyiz, sustu, peki onları böyle

bırakıp senin benimle çıkman uygun düşer mi... Olayı çocuğumuzun bir zekasının azizliği olarak kabulleneceğiz ve ben müsaade isteyeceğim deyip

tekrar sarıldım. Bülent beni üzgün bir halde dış kapıdan uğurlarken elimi bırakmadan;

-Mithat gördün 3,5 yaşındaki çocuk, üniversite mezunu olan anne ve babasına, **çocuk deyip geçme**

ata sözünün ne anlama geldiğinin dersini hiç unutamayacağımız şekilde verdi... dedi vedalaştık.

Ben de Mithat'la vedalaşırken; anlattığın bu olayı ben de asla unutmuyacağım dedim.. Aradan 59 yıl geçti ama unutmadım....

KISSADAN HİSSELER

Hüseyin ÇELİK

İnş.Yük.Müh.- 16. Dönem. Niğde Mv.

On Kasım... Atatürk'ün 69 uncu ölüm yıldönümü için derlediklerim.

Atatürk Düşmanlığı

Atatürk için sanki İslamiyet karşısında olduğu gibi son derece zalim bir o kadarda haksız ve acımasız iddialar vardır. Ölümünün 69.yılında düşüncelerine ve devrimlerine tavrı almak eleştirmek bu günlerin modası haline geldi. İçimizde hem maddi hem manevi varlıklarını Atatürk düşmanlığına bağlayan kişi ve kurumlar saldırılarına sinsice devam etmektedirler. Tarihi bir intikam duygusu ile bu çevreleri destekleyen dış güçlerle el ele vermişlerdir .Bunlara yardım ve yataklık yapanlar ulusal değerlere uzak duran , emperyalizmin emrine girenler bu cepheden yararlanmaya devam etmektedirler.

Mustafa Kemal din'in lüzumlu bir müessese olduğunu vurgulayan "Dinsiz milletlerin devamına imkan yoktur" demiştir.Bu konuda önemli bir olay da Mustafa Kemal'in Balıkesir hutbesidir. 7 şubat1923 tarihinde Balıkesir deki Paşa camisindeki hutbede "Allah birdir şanı büyüktür, Allah'ın selameti sevgisi üzerinize olsun. Peygamberimiz Efendimiz hazretleri, Allah tarafından insanlara dini gerçekleri duyurmaya memur ve elçi seçilmiştir.Bunun temel esası hepimizce bilinmektedir ki,Yüce Kuran'daki anlamı açık olan Ayetlerdir. İnsanlara feyz ruhu vermiş olan dinimiz son dindir ve en mükemmel dindir."

Avrupa Birliği Uyum yasaları bahane edilerek devlet dairelerinden Atatürk resimlerinin duvarlardan indirilmesi, tarih kitaplarında daha az yer verilmesini isteyenlere 6 Mart 1922 tarihinde bizzat kendisi en anlamlı cevabı vermiştir. "Artık durumu düzeltmek, hayat bulmak, insan olmak için, mutlaka Avrupa'dan nasihat almak, bütün işleri Avrupa'nın emellerine uygun yürütmek, bütün dersleri Avrupa'dan almak gibi bir takım zihniyetler ortaya çıktı. Oysa hangi istiklal vardır ki ecnebilerin nasihatleriyle, ecnebilerin planlarıyla yükselebilirsin? Tarih böyle bir olayı kaydetmemiştir"

Atatürk'e sahip çıkanlar.

Araştırmacı yazar İlknur Güntürkün Kalıpçı, 'İçimizden biri Atatürk' isimli çalışmasında:Yunan Başkomutanı Trikopolis'in, hiçbir zorlama ve baskı olmadan her Cumhuriyet bayramında Atina'daki Türk Büyükelçiliğine giderek,Atatürk'ün resminin önüne geçtiğini ve saygı duruşunda bulunduğunu yazıyor.ama biz denize döktüğümüz Yunan'ın Başkomutanı kadar olmadık. Bize tarihin en son Türk Devleti'ni Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni miras bırakan bu büyük devlet adamına,onun eserlerine gerektiği gibi sahip çıkamadık

*

Yıl 1976 ÜNESCO üyelerine "Atatürk'ün doğumunun yüzüncü yılında ÜNESCO nun 152 ülkesi aynı anda kutlasın" önerisi gelir. Birden İsveç delegesi ayağa kalkar "Ne yani dünyada bu kadar devlet adamı var hepsinin doğum gününü böyle kutlayacak mıyız?" diyerek kinayeli bir şekilde karşı çıkar.Rus delegesi bu sözleri duyar duymaz ayağa fırlar yumruğunu masaya vurur ve 152 ülkenin delegelerine şunları söyler: "Hatırlatmak isterim ki ATATÜRK öyle dünyadaki her hangi bir lider değildir,bırakın O nu bir yıl anmayı, her problemimizde çare olarak aramalıyız.

Sonra ÜNESCO tarihinde ret ve çekimser oy olmadan 152 ülke şu metne imza attılar.

ATATÜRK KİMDİR:

ATATÜRK ULUSLARARASI ANLAYIŞ, İŞ BİRLİĞİ, BARIŞ YOLUNDA ÇABA GÖSTERMİŞ ÜSTÜN KİŞİ ,OLAĞAN ÜSTÜ DEVRİMLER GERÇEKLEŞTİRMİŞ BİR İNKİLAPÇI, SÖMÜRGEÇİLİK VE YAYILMACILIĞA KARŞI SAVAŞAN İLK ÖNDER, İNSAN HAKLARINA SAYGILI, DÜNYA BARIŞININÖNCÜSÜ, BÜTÜN YAŞAMI BOYUNCA İNSANLAR ARASINDA RENK, DİL ,DİN, İRK AYRIMI GÖSTERMEYEN, EŞİ OLMAYAN DEVLET ADAMI, TÜRKİYE CUMHURİYETİNİN KURUCUSU."

Metin imzalanmaya başlandığında İsveç delegesi mikrofondan" Ben ATATÜRK'ü inceledim

bütün ülkelerden özür diliyor ilk imzayı da ben atıyorum” demiştir

*

Britanya Başbakanı **Lloyd George**; Atatürk için “yirminci yüz yılda dâhi çıkarma sırası Türklereymiş” demişti. “Türkleri çıktıkları Arap çölüne geri süreceğiz” bilgisizliğini sergileyen bu İngiliz O'nun için az bile söylemiş.O tüm çağların en aydınlıkçı,bilimin izinde,halkçı ve emekten yana ilk adımları atan bulunmaz devlet adamıydı. Siyaseti bilime odaklamak istemişti, parlak askeri geçmişine karşın barışçıydı. Eski rakibi **Venizelos** bile onu Nobel Barış Ödülü'ne aday göstermişti.

*

Mustafa Kemal kendinden sonraki kurtuluş akımlarının esin kaynağıydı.Bengal'in ulusal ozanı Nazrul İslam Sakarya zaferimizin hemen ardından “Kemal Paşamız” başlıklı yaklaşık 250 mısralık bir şiir yayımladı. Hindistan'da **Gandhi** ve **Nehru**, Kenya'da **Jomo Kenyatta** gibi önderler ona bakarak umutlandılar. Bu gün bile Keşmir'de Sağlık Eğitim Bakanı, İngiltere'de öğretim üyesi ve benzerlerinin adları “Mustafa Kemal Paşa”dır. Hem de Paşa ekiple birlikte

*

Söyledikleri...

Atatürk'le birlikte 19 Mayıs 1919 'da Samsuna çıkan Hüsrev Gere de anlatır.....

İstanbul'da bindikleri Bandırma Vapuru, Boğazdan çıkarken Kavaklar'da İngilizler durdurur işgalciler, vapurda silah ve cephane aramaktadırlar.

Atatürk güler:

“Budalalar, aradıkları şeye bak! Biz vatana silah ve cephane değil, kurtuluş kafası götürüyoruz.

Silah ve cephaneyi elbette bulacağız.”

*

Başyaveri Cevat Abbas Güner anlatır....

Samsun'dan Havza'ya otomobile gidilmektedir. Her taraf düşman işgalinde, imkan yok, ümit yok....

Yolda otomobil bozulur, şoför arabayı tamirle uğraşırken, ilerde tarla süren yaşlı bir köylünün yanına gider, hal hatır sorar

“Eeee,söyle bakalım,İngiliz buraya asker çıkarmış ne dersin?”

“Biz üç kardeşтик, bir Kafkas'ta Moskof'un önünde, öteki Çanakkale'de İngiliz'in önünde şehit oldu....Benim tek kolum Hicaz'da koptu....Evde iki dul, sekiz yetim var, elde de, şu iki öküzle,bir tarla.”

Atatürk köylünün ne demek istediğini anlar:

“Ama burası senin vatanın..düşmanı, bu tek kolumla, selamlayarak mı karşılayacaksın?”

Köylü irkilir, ama öylesine yılığındır ki

“Öylesi de değil! Ama benim için vatanın sınırı nah şu tarlanın bitimi”

Bu cevap o günlerde çoğunluğun ruh halidir, yenik, bedbin ve yığın!

İşte Atatürk'ün coşturduğu ve Kurtuluş Savaşı destanını yazdırdığı ruh yine bu ruhtur, bu insanların ruhudur.

Atatürk yıllar sonra, Sakarya Meydan Savaşı'nı kazandıktan sonra Cevat Abbas'a sorar:

“Cevat, Havza yolundaki o köylü acaba şimdi Sakarya'nın şehitleri içindemi, yoksa gazileri içinde mi?”

Prof.Arndt

Yıl 1938: 10 Kasım günü. Atatürk aramızdan ayrılmış, Türkiye şokta

Saat tam 10 .00'da İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Kimya Bölümünün başında olan ALMAN profesör Arndt derse giriyor. Çok iyi ama son derece katı kuralları olan Arndt'tan çekinen öğrenciler sınıfa girmişler ama hepsi göz yaşı döküyor.

Alman Profesör hiç sesini çıkarmadan sınıftan çıkıyor odasına gidiyor,ve Fen Fakültesi dekanını telefonla arıyor: “Atatürk'ü kaybettiğinizi üzüntü içinde öğrendim. Şu anda derse giriyorum ama öğrenciler çok üzgün, ne yapmam gerektiğini bana söyley misiniz?”

Aynı üzüntü içinde olan dekan Alman profesöre ne cevap vereceğini bilemiyor.Şöyle diyor “Sizin ülkenizde böyle bir insanı kaybettiğinizde ne yaparsanız onu yapın.”

Arndt' cevabı ise tarihe geçiyor . “Benim ülkemde böyle bir insan kaybetmedik ki .”

Küfürbaz Köylü

Cumhuriyet'in ilk yılları, köylünün biri Atatürk'e hakaret etmiş, savcılık dava açabilmek için Atatürk'ten muvafakat, izin istiyor

Atatürk sorar:

“Ben bu köylüye ne yapmışım ki bana hakaret etmiş?”

Adalet Bakanı açıklar:

“Paşam, adam gazete kağıdına tütün sarıp, sığara yapmış, yakarken kağıt tutuşmuş dudakları yanınca, size hakaret etmiş!”

Atatürk Adalet Bakanı'na sormuş:

“Siz hiç gazete kağıdına sarılmış,sığara içtiniz mi?”

“Hayır içmedim.”

“Ben, Trablusgarp savaşında içmiştim, berbat bir şeydir...Adam haklı, az bile söylemiş! Siz onu bunun için mahkemeye vereceğinize, onun insan gibi sigara içmesini temin edin.

Reklam filmi

Televizyonlarda İş bankası'nın Atatürk'ün 69 ölüm yıldönümü dolayısıyla yayınlanan anlamlı reklamını defalarca seyretmişsinizdir. "Yetiştirdiğin güller bu gün matemdedir" sloganıyla yayınlanmıştır.

Hazırlanan filmde Atatürk'ü Haluk Bilginer canlandırıyor. Filmde gül bahçesinde Atatürk'le bir çocuk arasında geçen diyalog yansıtılıyor. Atatürk elinde gül koklamaktadır,

Filmde Atatürk'ün eline gül dikenini batıyor. Çocuk da "senin eline diken batır mı?" şeklinde soru soruyor. Atatürk de çocuğa şöyle diyor. " Bu gülü yetiştireceksen canın yanacak 'Bu bahçede gül bitmez' diyenler olacak Sen kendine şu soruyu soracaksın: Ben burayı gül bahçesi yapmak istiyorum mu? Çok istiyorsan söylenenler umurunda olmayacak. Tek isteğin... Şu kokuyu duymak olacak." Konuşmanın sonunda Atatürk çocuğa Anladın mı? diye soruyor. Anladım yanıtını alan Atatürk "Aferin sana haydi başla çalışmaya" diyor

Tek öküzle çift süren köylü

Yurt gezilerinden birinde Atatürk, tek öküz ile çift süren bir çiftçi ile karşılaşır

-Kolay gele bereketli ola Ağa....

-Allah razı olsun Bey...

-Hayrola Ağa. Öküzün tekine ne oldu?

-Devlete vergi borcumuz Bey, icra kapımızı çalınca çaresiz kaldık. Koca öküzü satın borcumuzu ödedik

Atatürk "Sağlık olsun Ağa" diyerek konuşmasını kısa keser.

Çiftçinin adının Halil Ağa olduğunu öğrenen Atatürk, bir süse düşünceli bir şekilde yürüdüktan sonra, Salih Bozok'u yanına çağırır.

Salih, yarın sabah git, Halil Ağa'yı bul ve bana getir. Benim kim olduğumu sorarsa, " Bizim bey seni kahve içmeye çağırıyor" de

Ertesi gün ,Halil Ağa getirildiğinde Atatürk "Halil Ağa anlat şu vergi işini bir daha" der.

Halil Ağa, vergi borcunu, icrayı, satılan öküzünü tekrar anlatır. Atatürk,kaşlarını çatar ve yanındaki İsmet Paşa ve Şükrü Kaya'ya dönerek

-Arkadaşlar,biz İstiklal Savaşı'nı Halil Ağa'nın öküzünü icra yoluyla satalım diye yapmadık. Bu memlekete adaleti, vatandaşı böyle mi koruyacağız? Gerekirse vergi borcu ertelenebilir. Köylünün çift sürdüğü öküz elinden alınmaz.

Bu konuşma üzerine, Atatürk'ü tanıyan Halil Ağa'nın

-Sen Atatürk Paşa'msın galiba, bir kusur ettimse

beni bağışla.

Diye yalvarması üzerine Atatürk,Halil Ağa'nın sırtını okşayarak;

-Sana güle güle Halil Ağa sen bizim gözümüzü açtın....

Der ve Halil Ağa'yı ayakta uğurlar.

Çek yırtıran adam

Atatürk bir gün yakın çalışma arkadaşlarıyla Beyoğlu'nda yeni açılan Turkuvaz isimli bir lokantaya gitti. Lokantanın sahibi, Atatürk'ü karşısında görünce hemen özel bir masa hazırlamaya girişti. Ama Atatürk onu engelledi, boş bir masaya oturdular. Modern görümlü insanlar yemek yiyor, mekanın şıklığı dikkat çekiyordu.

Burada gördükleri çok etkilemişti Atatürk'ü...Böyle bir lokantanın yaşaması gerektiğini düşünerek kadına "Sizin için ne yapabilirim? diye sordu: Kadında böyle bir lokali geliştirmek için çok para gerektiğini ama hiç parası kalmadığını anlattı.

Bunun üzerine, yaverinden çek karnesini istedi Atatürk ve o günler için hatırı sayılır miktarda bir para yazdı. Çeki kadına uzatacağı ki tam bu sırada uzanan bir el, onun elini tuttu . Bu elin sahibi olan genç doktor **Reşit Galip Atatürk**'ün kulağına eğildi ve fısıldadı:

-Bu parayı veremezsiniz efendim!

Şaşkınlıkla "neden?" Diye sordu **Atatürk**...

-Çünkü bu para amacına harcanmış olmaz!"Allah, Allah... diye söylendi Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ve çıktı:

-Benim param değil mi nereye istersem, nereye istersem oraya harcarım!

Genç doktor kibarca direndi:

-Hayır efendim sizin paranız değil! Milletin parası...Size sadece emanet o para!

Atatürk genç doktorun gözlerinin içine bakarak önce çeki yırttı, sonra da oturduğu yerden kalkarak mekandan ayrıldı Ankara'ya döndü.

Birkaç gün sonra İstanbul'da kalan **Reşit Galip**'e bir telefon geldi. Karşısındaki ses "Milli Eğitim bakanlığına" atandığını müjdeliyordu.

Atatürk'ün ne kadar önemli bir devlet adamı olduğunu bir kez daha kanıtlıyor. Genç doktorun kendisine verdiği dersi unutmamış, kızmak bir yana; onu **Türk** gençliğinin eğitiminden sorumlu bir makama atamış.

*

Büyük önderimizi , Hayata veda edişinin 69 uncu yıl dönümünde Rahmet, sevgi ve saygıyla anıyorum.

BELLEĞİMDEN SİLİNMEYEN ANILAR

Ali İhsan BEYHAN

1930'lu yılların ortasında Niğde Ortaokulu'nda öğrenci olduğum zamanlarda dersimize giren 3 öğretmenimi hiç unutmamım:

NACİ ERDEM, FİKRET TAYANÇ, CAFER ÜNERİ.

Bu 3 öğretmen, Niğde Ortaokulu'na damgasını vurmuş, demirbaş, kişilikli, örnek öğretmenlerdir. Mesleklerine burada başlamış, burada sürdürmüş, burada emekli olmuş, son soluğunu burada vermiş, Niğde gömütlüğünde yatan 3 dev adam...

Bunlar öğrencilerinin belleğinde silinmeyen izler, unutulmayan anılar bırakan saygın kişilerdir.

NACİ ERDEM

Naci ERDEM adı, salt Niğde Ortaokulu'nda değil öğrenimlerine Kayseri, Adana, Konya Liselerinde devam eden öğrencilerin başarılarıyla da duyulmuştur. Matematiği Naci Bey'den öğrendiklerini söylediklerinde oradaki matematik öğretmeni yanında bir değer kazanmışlardır.

Benim tanıdığım yüzlerce öğretmen arasında Naci Bey gibi görevine titiz bir öğretmen görmedim. Ders zili çaldıktan yarım dakika sonra, hep böyle hiç aksatmadan, derse girerdi. Elinde çantası öğretmen masasına geçer, ayağa kalkan öğrencileri el işaretiyle oturturdu. Sınıfa bir göz atar kaç kişi derse gelmediğini bilirdi. Onun gözünde öğrenciler üç kategoriye ayrılıyordu: İyiler, öğrenmede bocalayanlar, tembel, derse akli olmayanlar.

Ceketinin iç cebinden not defterini çıkartır, yapraklarını çevirmeye başlayınca öğrencilerin yüreği dalda yaprak gibi titrerdi. Daha çok öğrenmede bocalayan öğrencileri tahtaya kaldırır, konuyu ona sorular sorarak işlerdi. Takıldığı yeri anımsatır, yardım ederdi ama, çalışıp gelmediği için sağ elinin şahadet parmağının ikinci boğumu ile başına vururdu. Vurduğu yer bazen ceviz gibi şişerdi. O vurdukça öğrenci şaşırır, şaşırdıkça başına

tokmak inerdi. Bu nedenle adı "Tokmakçı"ya çıkmıştı Naci Bey'in.

Dersinde başarılı olan öğrencileri bütün bir yıl içinde tahtaya bir-iki kez kaldırır. Sınıfın bilmediği zor soruları oturdukları yerde onlara sorardı. Matematiği sevmeyen, çalışmayan, tembel olarak tanıdığı kız, erkek öğrencilere "Olmaz yavrum, olmaz, sen git ev süpür, annene yardım et...", ya da "Sen git kendine başka iş bul..." dedi mi yandı demekti. Bir daha onun üzerinde durmaz, soru sormaz, tahtaya kaldırmazdı.

Naci Bey'den bir kez de ben tokmak yedim.

Bizim Bahçeli Köyüne yakın Kemerhisar kasabasından Yusuf Akgör adında bir arkadaşla Niğde'nin Pancarcı Mahallesi'nden aylığı 50 kuruşa kiraladığımız köhne, bir odalı evde birlikte otururduk. Onun matematiği sevmediğini, çalışmadığını biliyordum. Aynı sınıftaydık. Bir gün geometri dersinde Naci Bey onu derse kaldırdı. Tahtaya silindir çizmesini söyledi. Arkadaşın elinde tebeşir bir türlü silindiri çizemedi. Naci Bey, "Soba borusu görmedin mi sen?" "Gördüm" deyince ilk tokmağı yedi. "Soba borusunun resmini çiz." Bir türlü çizemedi. Ardı ardına tokmak yedi. "İki dikey çizgi çiz" dedi. Eğri bir çizgi çizdi, başka bir şey çizemedi. Birkaç tokmak daha yiyince dayanamadı... "Sen nerelisin?" Üzüntülü ses tonuyla "Kemerhisar." "Kiminle, nerede kalıyorsun?" Beni gösterdi. "Onunla." Naci Bey, "Sen gel" dedi bana. "Silindir çiz." Kitaptaki resmin benzerini çizdim. "Silindir tabanı nedir?" "Daire." "Çiz" dedi. "Çapını göster. T cetveli al, yarı çapını ölç. Pi sayısını söyle." "3,1,4,1,6." Amacı silindir alanını buldurmaktı. Soruyu yaptım. Bu sırada yanıma geldi. Başıma bir tokmak indi. Gözümden yaş boşandı. "Sen bunları biliyorsun da arkadaşını niçin çalıştırmıyorsun?.. Otur sen, 8 . Arkadaşımın yanına vardı. "Olmaz yavrum, sen köyüne git, çift sür... Otur, zayıf."

Bundan sonra ne arkadaşımı, ne de beni

derse kaldırdı. Karnemizde arkadaşşıma 1, bana 8 geldi. Yusuf matematikten sınıfta kalacağını anladı. “Arkadaş, git, konuş, hazırlandım de, birlikte çalışırız. Kuralları ezberlersin...” Gözü yıldı, gitmedi hocanın yanına. O yıl matematikten sınıfta kaldı.

Bitirme sınavında kısa bir soru sordu Naci Bey bana. Bildim. Diğer öğrencileri 15 dakikadan az içerde bırakmayan hocamız beni iki dakikada çıkardı. Çok az kişiye verdiği 9 vermişti.

Bana matematiği sevdirmiş, okumak için güven kazandırmıştı...

Öğretmen olup 1950 yılında Niğde Lisesi'ne öğretmen olarak geldiğim de beni bakışlarıyla sever, yüzüme güler, evine davet ederdi. Birinde Halkevi Başkanı olduğu yıllarda hazırladığı “Niğde Folklor”unu gözden geçirmiştik. Benden ayrıntılarıyla yazmamı istemişti...Nur içinde yatsın. Bu konuda 350 sayfalık bir kitap hazırlayarak dileğini yerine getirmeye çabaladım öğretmenimin.

FİKRET TAYANÇ

Niğde ortaokul ve Lisesine üç çeyrek yüzyıl damgasını vurmuş olanlardan biri de tarih öğretmenimiz Fikret TAYANÇ'tı. Kısa boylu, esmer, ciddi, disiplinli, kişilikli biriydi. Aslen Kıbrıslıydı. Konuşmasında çok az değişik ağız farkı vardı. Sınıfa girince ayağa kalkan öğrencileri süzer, “Oturun” der, not defterinden numara ve isimleri tek tek okuyarak yoklama yapardı. Dersin yarısında geçen dersleri sorarak sözlü sınav yapar, yarısında da yeni konuyu kendisi anlatırdı. Dersi dinlemeyen, dalga geçip başka bir şeyle uğraşan öğrenciyi yakalarsa kaldırır yüzüne öyle bir tokat vururdu ki parmaklarının izi kalırdı. Dersini bilen çalışkan öğrencileri severdi. Derse kaldırdığı öğrenci sorduğu soruyu bilemezse sınıfa sorardı. Parmak kaldıranlardan çok arkadaşının arkasına sinen, parmak kaldırmayan öğrencileri görür, soruyu onun yanıtlamasını isterdi. Bilemezse azarlardı. En sonunda bildiğine inandığı öğrencilere sorardı. Öğünmek gibi olmasın, ben bunların arasındaydım.

Fikret Bey okulun “kitaplık kolu rehber öğretmeni” olduğu yıl C şubesinde beni, A şubesinde Celal Tüzün'ü (Dr. Prof. Ankara Fen Fakültesinde Öğretim Üyesi) ve Hakkı Ülkü'yü (Dr. Göğüs hastalıkları uzmanı) seçmişti. Biz son dersten sonra okulun kitaplığında buluşur, kitap alacak öğrencilere bir hafta sonra geri vermesi için istediği kitabı, adını ve sınıfını deftere yazıp teslim ederdik. Zamanında getirmeyenleri koğuştururduk. Okuyan öğrenci sayısı azdı. Daha çok kendimiz beğendiğimiz kitapları alıp okuyorduk. Ben o yıl

Kara Murat, Robenson, Donkişot, Kan Lekesi gibi kitapları okuduğumu anımsıyorum. Buradaki çalışmam bana “okuma alışkanlığı” kazandırdığı gibi Tarih öğretmenimi ve tarih dersini sevmemi de sağlamıştı.

Fikret Bey'in dersinin olduğu gün anlatacağı konuyu tarih kitabından önceden okurdum. O anlatırken “Bu tarihte başka neler olmuştu?” diye soru sorardı. “Söyle 315” derdi. Söyledim. Yüzünde belirsiz bir gülümseme uçuşurdu.

Atamız Atatürk'ümüzün öldüğü 1938'in 10 Kasım Perşembe günü akşamı Fikret Bey öğretmenimiz onun yaşam öyküsünü anlatmıştı. Sonunda üzüntülü ses tonuyla “Bugün onu kaybettik...” dedi.

Unutmadım, unutamadım bu sözü. Şiirler yazdım: (*)

Bugün Perşembe.

1938'in 10 Kasım akşamı,

Öğrenciyim Niğde Ortaokulu'nda.

Atam,

Acı haberini duyunca,

Yıldızlar söndü.

Güneşim batık,

Işıktan yoksun

Çevrem karanlık...

“Atatürk'ü kaybettik dedi tarih öğretmenim.

Saygı duruşu, sessizlik...

Birden yere düştü elimdeki kitaplar.

Dizlerimin bağı çözüldü,

Atatürkümüz ölmüş demek...

Canım Atatürk'üm!

Duramadım ayakta, çökuverdim olduğum yere.

Gök gözlü, güneş saçlı bir rüzgarla sallandı
Türkiyem...

Her 10 Kasım aynı rüzgarla sallanıyor
Türkiye'm...

Ah Fikret Bey öğretmenim, ben seni hiç
unutmadım, hiç...Nur içinde yat.

(*) Bu şiir Varlık dergisinde sonra Atamız
Atatürk'ümüz adlı kitabımda yayınlandı.

CAFER ÜNERİ

Niğde Ortaokulu'nun açıldığı yıllardan başlayıp 40 yılı aşkın emek vermiş, binlerce öğrencinin tek müzik öğretmenidir Cafer Üneri. Düzenli, disiplinli, batı müziği yolunda yürüyen, kendine özgü özellikleriyle tanınmış saygın bir kişidir. O derse girmeden karatahtaya porte çizilir,

sol anahtar ve sırasıyla notalar yazılır. Elinde sarı piriñten, zarif sopası ile derse girer, sınıf tıss... sinek uçmaz. Herkesin adını ve numarasını ezber bilir. Ne güçlü, ne yaman belleği vardı Cafer Bey'in. Yıllar geçer unutmazdı binlerce öğrencinin numarasını...

Notaları tanıtır, ardından öğrencilerin solfeje yapmakta başarısını ölçerken kemaniyla ses verirdi. İstiklal Marşı üzerinde çok dururdu. Çoğu zaman notalarıyla söylenmesini isterdi. Çok az öğrenci bunu yapabiliyordu. Yapamayanlara canı sıkılır, zayıf verirdi ama sınıfta bırakmazdı. Son sınıfta ünlü müzisyenlerin biyografilerini yazdırır, bunları bitirme sınavında sorardı.

Müdür yardımcısı olduğu yıllarda sabah okula geç gelenler ondan izin kağıdı almadan derse giremezdi. Kışın köyden gelip üşüyen öğrencilere acır, onların kendi odasında ısınmalarını ister, ondan sonra sınıfa gönderirdi. Hocamız sert olduğu kadar merhametliydi. Ortaokulu bitirip başka okula gidemeyenleri görünce adını, numarasını söyleyerek yanına çağırır, konuşur, üzülürdü.

Müzik öğretmenimiz Cafer Bey Atatürk'ün Niğde'ye geldiği 1934'ün 5 Şubat Perşembe günü akşam yemeğinde batı müziğinden parçalar çalarak takdirini kazanmış bir müzisyendi.

Okulun açık olduğu aylar boyunca her hafta pazartesi sabahı derse girmeden önce tüm öğrenciler ana giriş kapısıyla merdivenlerden okula giriş kapısı arasında sınıflara göre üçerli dizilirler. Müzik Öğretmenimiz Cafer Bey Merdiven sahanlığında durur, ses verir, elindeki sopasını

sallayarak İstiklal Marşı'nı söyletirdi. Beğenmediği zaman daha dikkatli yeni baştan, içten söylenmesini isterdi.

Sınıflardan sesleri güzel olan öğrencileri seçerek iki, üç sesli korolar oluşturur, zaman zaman mandolin ve koro eşliğinde konserler verirdi.

Okulda görevli hizmetliler göçmenler. Cafer Bey'in de Niğde'ye yerleşen göçmenlerden olduğunu sanıyorum. Kayabaşı Mahallesi'nde otururlardı.

Sonradan tanıdığım eşi kibar, sevecen bir hanımdı. Öğretmenimizin titiz giyiminde, bakımlı ve düzenli olmasında onun etkisi vardı.

Kısaca tanıtmaya çalıştığım, Niğde Ortaokulu'nda okuduğum yıllarda benim üzerimde unutamadığım etkileri olan Naci Erdem, Fikret TAYANÇ, Cafer ÜNERİ öğretmenlerimi saygı, sevgi, rahmetle anıyorum. Bunlar da diğer insanlar gibi iki, üç kuşak sonra unutulmanın yumağına sarılacaklar. Bozulmayan bu yazgı değimeyecektir...

Derslerini hiç aksatmadan, hiç oturmadan ayakta öğreten, çalışkan; bu, herkese belli mesafede durmasını bilen; bu, "efendi"; bu, yaşamını Niğde'ye adanmış, binlerce öğrenciye "örnek" olmuş öğretmenlerimize "vefa" borcumuzu ödemek için oturdukları mahallenin bir sokağına, oradaki bir parka ya da alana adları verilmelidir. Onlar bunu hak etmişlerdir. Nur içinde yatsınlar...

NİĞDE'DEN BİR MEKTUP VAR

Sevgili Başkan **Dr. Nadi Özdamar'a**

İlk önce saygı ve sevgilerimi sunarım. Sizleri çok seviyorum. Türkçe ödevimiz vardı. Uzaklardaki birine mektup yazıp gönderecektik. Bende size ve vakfınıza yazmaya karar verdim. Beğenirseniz yazımı yayınlarsanız memnun olurum.

KAFANIZA TOKADAN BAŞKA BİR ŞEY TAKMAYIN

Bazı insanlar var ki her şeyi kendine sorun ediyorlar. Ama bazı insanlar da var ki hiçbir şeyi kafasına takmıyorlar. Böyle olun. Çünkü insanlar içine kapanıksa eğer kimseye derdini anlatamıyorsa her derdini içine ata ata kendine zarar verir. O yüzden size göre her sorun küçük olsun. Başkalarına göre çok çok büyükse eğer siz onlara deyin ki hayatı dolu dolu yaşayın. Hayatta çözülmeyecek sorun yoktur deyin. İnsanlara karşı sevgili saygılı olun. Sorununuzu küçük olarak görmek istiyorsanız, ama göremiyorsanız mutlaka bir arkadaşınız vardır. Onunla paylaşın ve ona da anlatacak derdinin olup olmadığını sorun. İnsanlarla kaynaşamıyorsanız size bir kaynaşma yolu: bunu sevmediğiniz bir insanla paylaşın. Bunu bir defalığına da olsa deneyin. Sevin ve sevin. İnsanları sınıflandırmayın. Her insanın mutlaka güzel bir yönü vardır. Bunu deneyin! Hayat boyu gülümseyin.

Sevgi ve saygılarımla

Eylem Eraslan

23 Nisan İlköğretim Okulu 6/C
No: 287 NİĞDE

FLAMİNGOLAR ÖLMEDEN

Ömer Fethi GÜRER

Göçmen kuşların mekanı olan **Akkaya Barajı** kirliliğin de adresi konumuna erdi. Bu yılda göçmen kuşlar geldi ve gitti. Gelecek yıla bakalım barajı yine konaklar bulacaklar mı?

Niğde 'de sayıları sınırlı da olsa çevre konusunda duyarlılığı olan önemli bir kesim var. Yerel basın ile Niğde Üniversitesi öğretim görevlilerinden **Ahmet Karataş, Bekir Necati Altın, Cengiz Kayacılar gibi değerler, Başkent Niğde Vakfı Başkanı Yunus Nadi Özdamar, Niğde Gazeteciler Derneği Başkanı ve Abidin Özkaynak'ın** Akkaya Barajı konusunda çaba ve girişimleri oldu. Çünkü insan yaşadığı çevreyi önemserse yaşadığının bilincinde olur.

O nedenle özellikle Üniversitenin de varlığında **Niğde için Çevre bilinci** kısmen de olsa oluştuğunu düşünebiliriz. Doğru olanda budur ama bu bilinç Niğde ilinde çevre dokusunun korunmasını yeterince sağlıyor mu? İşte bu noktada soru boşlukta kalmaktadır. Çünkü uzmanlar işin varlığı ile ilgilidir ve görüşlerini söylemektedir. Yaptırıp gücü ise siyasi iktidarı elindedir. Örneğin **Akkaya barajı** yüz kez kirlendiğini yazdık. Bilim adamı açıklama yaptı ama, sorun orta yerde duruyor. Çözüm olmadığı gibi her gün çözümsüzlüğe doğru yol alınıyor. Niğde ile ilgili raporda uzmanlar çevre için tanımlarının sık okur ve yazdıklarının ne denli yaşam bulduğunu düşünürüm. Raporda deniyordu ki Çevre genel anlamda insanın tüm sosyal, biyolojik, fiziksel ve kimyasal işlevlerini yaptığı idame ettirdiği ortam olarak tanımlanmaktadır. Çevremizi oluşturan ve yeryüzünün en değerli varlıklarından olan su, hava ve toprak arasında hassas bir denge vardır. Bunlardan birisinin kirlenmesi diğerlerine de etki

ederek tüm çevrenin kirlenmesine yol açmaktadır. Atmosfere atılan gaz önce havayı kirlenmekte bu kirlilik su tarafından emilmekte ve buradan toprağa geçmektedir. Böylece tüm çevreye etki eder duruma gelmektedir. Orman ise; Ağaç, çalı, ot, çiçek gibi çeşitli bitki toplulukları ile irili ufaklı kara ve su hayvanları topluluklarının yaşamlarını birlikte sürdürebildikleri ekosistemin adıdır.

Hızla artan dünya nüfusu sadece sağlıklı yerleşim yerlerinin oluşmasına değil, aynı zamanda artan ihtiyaçların karşılanması için başta ormanlar olmak üzere doğal kaynakların tahribine de neden olmuştur.

Çevre sorunları genel olarak; doğanın temel elemanlarının olumsuz değişimlerinin ekosistemde meydana getirdiği etkilenmelerdir. Çevre kirliliğinin önlenmesi ve daha yaşanılabilir bir çevrenin oluşması; doğadaki su, hava ve toprak üçlünün dengeli bir şekilde işlevini devam ettirmesi ile mümkündür. Ancak bu denge sayesinde bitki örtüsü ve ormanlar da gerçek anlamda, bünyelerinde barındırdıkları her türlü canlılarla birlikte varlıklarını sürdürebilir ve temiz bir çevrenin meydana gelmesine katkıda bulunabilirler.

Globalleşen bir dünyanın herhangi bir noktasında meydana gelen bir hava kirliliğinin bize kadar ulaşmasına engel olamayız. Ancak; Yaşadığımız çevreyi anlar, onunla bütünleşir, ona saygılı olursak, dünyanın öbür ucundaki bir canlının daha temiz bir nefes almasını sağlayabiliriz.

İşte, Dünya üzerinde bir nokta olan **NİĞDE'mizin** bu süreçte olumlu bir şekilde yerini alması için, her konuda olduğu gibi çevre ve orman konusunda da bir planının olması sorunların çözümüne ışık tutacaktır. Bu kısa çalışma bu konuları içerecektir. Aradan geçen sürede bugün tekrar rapor yazılsa aynı sözleri rapora koymak olasıdır. 2002 den 2007 kadar geçen sürede inanıyorum ki onlarca rapor ve inceleme evrakı raflardadır sonucu olmayan yazılar bakanlıklardan gelecek kesin talimatların kadar bekleyecektir.

AKKAYA ya da Niğde diğer yeşil alanları korunması gereken yerler ile ilgili yapılanlar konusunda herkesin diyeceği olduğu gibi bildiği de bir konu iken neden daha ciddi konuların üzerine gidilmez o soru boşluktur. Niğde çevre sorunları ulusal basın içinde birkaç flamingo kuşu Akkaya da zehirlenip ölürse haber niteliği kazanacağını düşünmek dahi insanın tüylerini ürpertiyor. Dağını taşıyan toprağını suyunu şu güzel memleketin el birliği ile korumanın zamanı geldi de geçiyor

Hakan KUBALI

Niğde'de iklim kurak geçer. Özellikle Niğde ile Ereğli arasında kalan arazi Türkiye'nin en kurak arazilerindedir. Kuraklık yoksulluk demektir.

Niğde'deki kuraklık sona erdirilmelidir. Çorak topraklar kader olmamalıdır.

Niğde Ovasında arazi üzerinde su taşınmasına son verdirilmelidir. Su, yeraltında, kapalı borularla taşınmalıdır. Sulamada yeni yöntemlere geçilmelidir. Damla sulama yöntemi yaygınlaştırılmalıdır.

Niğde Ovasına yağın her bir damla suyun değeri çok büyüktür. Suyun kaybı önlenmelidir. Bütün yaz susuz kalan topraklara ilkbaharda yağın birkaç damla yağmur suyunun hemen buharlaştığı düşünülmalıdır. Modern su toplama yöntemleri ve yatırımları bütün ovada uygulanmalıdır.

Niğde Ovasında sulamanın bilimsel yöntemlerle gerçekleştirilmesi sağlanmalıdır. Tuzlanma, yetersiz sulamayla gerçekleştiği gibi aşırı sulamayla da gerçekleşir. Önemli olan sulamayı bilimsel yöntem ve ilkelerle gerçekleştirmektir. Vahşi sulama yöntemi artık tarih olmalıdır.

Sulamaya ilişkin yönetsel örgütlenmemiz de yanlıştır. Sulamada kayırma olmamalıdır. Sulamada kaynak yetersizliği olmamalıdır. Sulamada politika olmamalıdır. Bütün topraklarımız eşit ve adil olarak sulamadan pay almalıdır.

Sulama masrafları düşürülmelidir. Sulamada elektrik masrafının tasarruflu olması sağlanmalıdır. Tarlasını veya bahçesini sulamak için elektrik masrafını dahi karşılayacak ekonomik gücü olmayan hemşehrilerimize bu konuda yardımcı olunmalıdır. Çünkü o tarlasını veya bahçesini sulayamazsa bundan hepimiz zarar görüyoruz. Çünkü "Yeşil Niğde" sözü artık giderek mazide kalmaktadır.

YEŞİL NİĞDE SEVDASI

Büyüklerimizden dinlediğimiz, çocukluktan hatırladığımız Niğde ile şimdiki Niğde görüntüsü arasında dağlar kadar fark vardır. **Günümüz Niğde'sinin yeşil görüntüsü kalmamıştır.** Bağlarımız, bahçelerimiz darmadağındır. **Tarumar edilmiştir.** Kanallar toprakla doldurulmuştur. **Niğde katledilmiştir.** Bundan dolayı duyduğumuz üzüntüyü tarif etmemiz bile mümkün değildir.

Nerede o bağlar, nerede o bahçeler? Hepsi birer anı olmuştur.

Türkiye'de hiçbir kentin bu derece hor kullanıldığını sanmıyorum. **Bir mirasyedi gibi Niğde'yi harcamışız...** Bugün yaşamayan büyüklerimiz, Niğde'yi beton yığına dönüştürüp, bahçeleri tarumar ettiğimiz görselleri bize ak sütlerini helal etmezlerdi.

Hepimizin içinde yara olan bu konuda artık bir şeyler yapmanın zamanı gelmiştir; hatta geçmektedir. **Niğdeliler Niğde'ye sahip çıkmalıdır.** Bağ ve bahçelerimizi korumakla işe başlamalıyız. Halen evinde bağı ve bahçesi olanlarımız, bir düşünsünler. Her sabah erkenden kalkıp bahçesini sulayan, ağacına aşı yapan o elleri öpülesi annelerimizi, babalarımızı, dedelerimizi, ninelerimizi Allah gecinden versin kaybettiğimizde o bahçelerin ve kerpiç evlerimizin durumları ne olacaktır? Sahipsiz kalan kuşlar gibi hasta olup kaybedeceğimizi bile bile gün be gün bu konuda önlem almadan bahçelerimiz konusunda bir önlem almayacak mıyız? Bu konuda ne zamana dek duyarsız kalacağız? Büyüklerimizi kaybettikten sonra o bahçelere kimler bakacak? Şimdiden bu konuda önlemler almalıyız.

Etrafınıza bir bakınız. Sahipleri ölmüş evlerin ve bahçelerin durumuna bir bakınız. O görüntülere yürek dayanmaz...

Niğdeli hemşehrilerimiz bizi anlıyorlardır. Çünkü biz biliyoruz ki, **her bir Niğdeli bir yeşil sevdalıdır.** Bahçelerimizde birbirimize elma atarak büyümedik mi? Bahçesinde çay sohbetleri yaptığımız, ailecek sofraya eğilip, örtüyü dizimize çektiğimiz, bakır kaplı tabaklarından çökelek yediğimiz sofralarımızı, bahçelerimizde kurmuyor muyduk?

Bahçelerimizi koruyalım. Terkedilmiş bahçelerimizi bir bir bakımdan geçirelim. **Niğde Belediyesi** bu konuda öncü olabilir... Bir kamusal planlama ve mühendislik anlayışıyla **Yeşil Niğde Sevdası** yaşama geçirilebilir. Çünkü biz zaten **Yeşil Niğde**'nin çocukları değil miyiz? ...

● ● ● NİĞDE OKUL DERGİLERİ ● ● ●

Geçen sayıdan devam...

DÖRDÜNCÜ CEMRE

Çayırılı Şehit Ayhan Karagöz İlköğretim Okulu'nun ilk sayısını çıkardığı "Dördüncü CEMRE" isimli derginin Editör'ü Özcan ŞAHİN diyor ki;

"DÖRDÜNCÜ CEMRE" adlı dergimiz ilk sayısı ile yayın hayatına başladı. Eğitim ve öğretim yıllar gerektiren çabanın, sevginin, ilginin, iletişimin mayalanıp yoğrulmasıyla meydana gelen aşamalı bir süreçtir. Bu süreç sabır ister, destek ister, hoşgörü ister. Biz öğrencilerimizin sadece öğretim yönüyle ilgilenmiyoruz. Akademik başarının yanında, topluma yararlı örnek bir insan olmaları içinde gayretle elimizden geleni yapıyoruz.

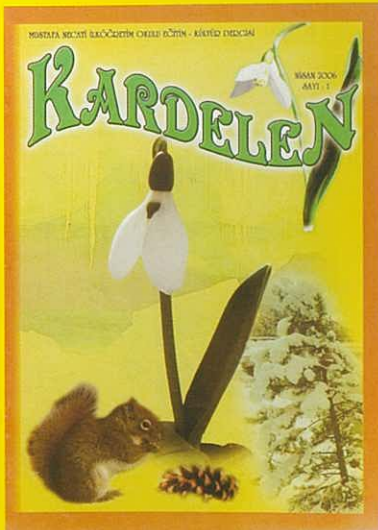
İşte DÖRDÜNCÜ CEMRE zorluklarla dolu bu yolda bir köprü olma niyetiyle 1. sayısıyla yayınına başladı. Duygu dolu bir şiir, düşündürden bir nükte, bilimsel bir yazı, belki bir resim ile burada öğretmenlerimiz, öğrencilerimiz, duygularını sizlerle paylaşmak istedi. Duygu dünyamızdan geçenleri "DİLEK Ağacı"na dilekte bulunmak, kayan bir yıldız dilemek yerine bizler satırlara döktük.

Biz Çayırılı Şehit Ayhan Karagöz İlköğretim Okulu olarak gelecekte umutluyuz. Güçlü yarınlar için, dört yüz pırlanta için, Niğde için eğitime devam ediyoruz.

KARDELEN

Altınhisar Mustafa Necati İlköğretim Okulu'nun çıkardığı "KARDELEN" adlı derginin Editörü Şoray UÇAR diyor ki;

"Kardelen çiçeklerinden esinlendik bu dergide, dağlara taşlara inat, tüm insanlara inat. Bir ilki

gerçekleştirdik. Kardelen misali... İlham aldık doğadan. Baharı müjdelemek için insanlara Kardelen adını verdik bu yayına... Sevindirmek için, onlardan birini belki bir Yahya Kemal belki de Mehmet Akif yapabilmek için. Yazsınlar da cesaretleri artsın. Yazsınlar da inadına okumayan bu ülkede okuyan ve okutan bir nesil yetişir mi ümidi ile.

Derler ki ilk adımı atmak zordur. Zoru bizden gerisi için gereken sadece cesaret."

Okul Müdürü Ahmet ÖZBAĞ derginin ilk sayısında şöyle sesleniyor;

"Bildiğiniz gibi erken ilkbahar da karların içinden çıkan kardelen baharın müjdecisidir. Biz de geleceğimizin teminatı olan çocuklarımızı "KARDELEN" olarak gördüğümüz için bu adı verdik.

EĞİTİM BAHÇESİ

Kemer Hisar İlköğretim Okulu'nun çıkardığı "EĞİTİM BAHÇESİ" isimli Eğitim ve Kültür dergisinde okul Müdürü Fatih YURDDAŞ diyor ki;

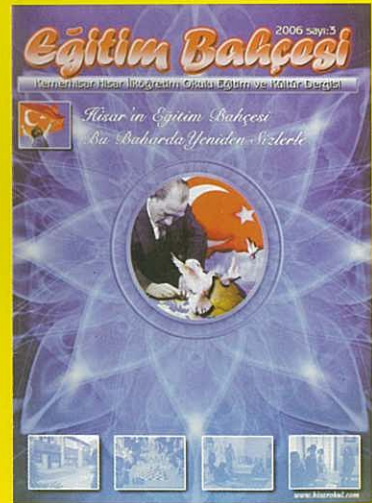
"Değişik etkinlik ve çalışmalarla okulumuzun, öğrencilerimize daha ilgi çekici ve daha yaşanılan bir yer olması amacı ile yoğun bir çaba içindeyiz.

Ne mutlu ki bizlere, okulumuzu bitiren her birey, değişen ve gelişen dünyanın gereksinimlerine cevap verebilecek, çözüm üretebilecek, ülkesini ve ulusunu yaşadığı çağın ilerisine taşıyacak, bilgi ve beceride, bu bilgi ve becerisini içinde yaşadığı toplumun yararına kullanacaktır.

Okulumuzda büyük önder ATATÜRK'ün gösterdiği çağdaş uygarlık seviyesine bilimle ulaşılacağını öğretiyoruz.

"Hisar'ın Eğitim Bahçesi" dergisiyle zamana not düşerken, daha nitelikli bir eğitim-öğretim ortamını birlikte yaratabileceğimize olan inancımınla diyorum ki;

"Gelin Hisar'ın Eğitim Bahçesi'nde daha güzel çiçekler büyütelim..."

FATİH İLKÖĞRETİM

Çukurkuyu Fatih İlköğretim Okulu'nun çıkardığı

“**FATİH İLKÖĞRETİM**” Eğitim ve Kültür Dergisi'nde yayın kurulu adına **Mehmet DİVİLİ** “Başlarken” adlı sütunda diyor ki;

“Bu dergi bir avuç eğitimcinin geceli gündüzlü uzun bir çalışma sürecinden sonra oluştu. Bu ilk dergimiz ama eminim son olmayacak.”

Okul Müdürü **Rüstem TÜMEN** derginin “ÖNSÖZ”ünde şöyle sesleniyor;

“Biz, **Çukur-**

kuyu FATİH İlköğretim Okulu öğretmenleri olarak çağdaş yaşamı benimseyen, aklın ve bilimin ışığında araştıran, özgürce düşünen, soran, sorgulayan, öğrenen ve öğrendiğini gelecek nesillere aktarabilen, evrensel ve ulusal değerlere önem veren, ayrıca toplumun kalkınması için birliğin gücüne inanan, dürüst, kendine güvenen, zorluklardan yılmayan, değişimi ihtiyaç olarak gören, erdem sahibi bireyler yetiştirmek için varız.”

KONAKLI ÇOCUK

Konaklı İlköğretim Okulu'nun 2. yılda 3. sayısı çıkan “**KONAKLI ÇOCUK**” adlı dergisinin Editörü diyor ki;

“Bizler; “**KONAKLI ÇOCUK**” olarak; sosyal ve kültürel çalışmalarımızdan bir demet sunmak, bizlerden haberler ve çalışmalarımızla ilgili bilgiler vermek dış çevremiz, velilerimiz, kasaba halkımız ve Milli Eğitim camiamıza bu yazla merhaba demeye devam ediyoruz.

Dergimiz “**Konaklı İlköğretim**” okul misyonumuz ve vizyonumuz ile ilköğretim kurumları amaçları çerçevesinde yayın yapacak olup imkanlarımız

doğrultusunda kısa aralıklarla ve sürekli çıkacaktır. Her öğretim yılında iki sayı olarak sizlerle beraber buluşacağız.

Bu arada katkılarından dolayı; öğretmenlerimize, öğrencilerimize, okul aile birliğine, vekillerimize, bizleri teşvik eden okuyucularımıza teşekkür eder daha nice sayılarda **güzellikleri paylaşmak üzere bekleriz.**

SELÇUK İLKÖĞRETİM

Selçuk İlköğretim Okulu'nun ilk sayısını çıkardığı Mayıs 2006 tarihli “**SELÇUK İLKÖĞRETİM**” dergisinde okul müdürü **Rıfki URLU** diyor ki;

Selçuk İlköğretim Okulu Müdürü olarak bugün çok mutluyum. Yıllardır özlemini çektiğimiz **SELÇUK İLKÖĞRETİM** dergisi yayın hayatına başladı. Şunu içtenlikle itiraf etmeliyim ki dergi çıkartmak zor ve cesaret işiymiş. Dergi çıkarma ile ilgili bir çok defa girişimimiz oldu ancak başaramadık.

Dergiyi çıkartırken amacımız öğrenci, öğretmen ve idarecilerimizin duygu ve düşüncelerini okurlarla paylaşmak, yazılı olarak aktarmak ve diğer insanların faydasına sunmaktır.

İlköğretimin amacı, öğrencileri ilgi ve yetenekleri doğrultusunda hayata ve üst öğrenime hazırlamaktır. **Selçuk İlköğretim Okulu** olarak bizler idareci, öğretmen, öğrenci ve veli dayanışması içerisinde bu görevimizi yerine getirmeye çalışmaktayız. Gelişen yeni teknolojiler, yeni eğitim programları sıkı sıkıya takip edilerek öğrencilerimizin hizmetine sunulmaktadır.

Dergimizin Türk Milli Eğitimine ve okullara hayırlı uğurlu olmasını dilerim.”

KIR ÇİÇEKLERİM

Saadet SAYAN

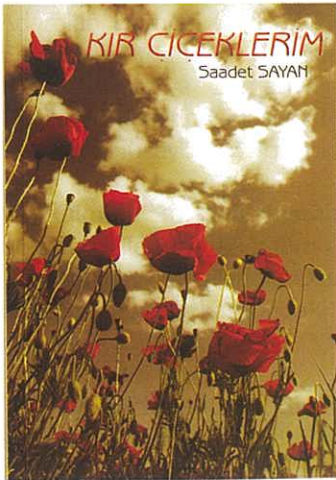
Ben emekli öğretmen Saadet Sayan 1942 yılında Mersin'de memur bir ailenin üç çocuğundan en büyükleri olarak dünyaya geldim. İlkokulu Niğde 23

Nisan Havacılar okulunda bitirdikten sonra; ortaokul yıllarımı Niğde lisesi orta kısım ve Kayseri vilayeti İncesu kazasında tamamlayıp 1959 yılında yatılı olarak Niğde Kız Öğretmen Okuluna girdim.

1962 yılında okulumdan mezun olarak ilk görev yerim Merkez Ulukışla köyüne tayin edildim ve 7 yıl kır çiçeklerimle güzel günlerimiz geçti. Sonra 2 yıl Sazlıca köyünde, 4 yıl Merkez Halil Kitapçı Okulunda, 10 yıl da 23 Nisan Havacılar Okulunda görev yaparak 1985 yılında çok sevdiğim mesleğimden emekliye ayrıldım.

Şimdi öğrencilerim; memur, öğretmen, polis, hemşire, mühendis, doktor, paşa olarak hizmet veriyorlar ve mutlulukların en yücesini yaşıyorlar...

Şiire merakım ortaokul yıllarında başladı ve devam etti. 1984 yılında öğretmenler gününde "Öğretmen" adlı şiirim il birincisi, 1985 yılında "Kır Çiçeklerim" adlı şiirim il ikincisi, Hamle gazetesinin açtığı şiir yarışmasında "Fidanlar Büyüyor" adlı şiirim birincilik aldı. Hamle ve Niğde'nin Sesi adlı yerel gazetelerde, Başkent Niğde Vakfı dergilerinde şiirlerim yayınlandı.

Öğretmen Cevdet Sayan ile evli olup, evli iki erkek çocuk ve 4 torun sahibiyim. Kitabımda Niğde, öğretmen, öğrenci, asker, sevgi ve hasret şiirlerinin yanında zamansız kaybedilen dost ve evlatlarımızın anısına yazılan bir şiir demeti vardır.

Bu dizelerin sizlere ulaşmasında emeği geçen herkese ve özellikle gelinim Dilsun'a gönülden teşekkür ederim.

Beğeneceğinizi umarak saygılar sunuyorum.

NİĞDE BAĞLARI

Gelin olmuş Niğde'nin bütün bağları,
Beyazlar içinde, salınışı hoş,
Cana can katıyor Tepe bağları,
Orada çay kahve içmediysen boş.

Kayardı zümrütten bak halı sermiş,
Güller de hep açmış, bahara ermiş,
Elmalar beyazdan gelinlik giymiş,
Telli duvak ile görünüşü hoş.

Paşabağlarında halkı eğlenir
Saz ile cümbüşle türkü söylenir
Dutların altında ruhlar dinlenir
Çayirlara tek tek dökülüğü hoş.

Yeşilburç'un o güzelim havası,
Yaz boyunca doyulmayan elması,
İnsanda bırakmaz gam ile yası,
Dallarında al al salınışı hoş.

Fertek'te kaynıyor pekmez kazanı
Çok oluyor okuyanı yazanı,
Sonbaharda bile güzel hazanı,
Yaprakların renk renk dökülüğü hoş.

Kadarak bir başka akıyor bugün,
Bağlar hep davetli oluyor düğün,
Şehre hayat veren, su ile öğün
Ağaçların içip sevinışı hoş.

Bahçeli'de bahçelerle bezenmiş,
O bahçeler meyvalara özenmiş,
Erik, kayısı, elma hepsi güzelmiş,
Yeşiller içinde salınışı hoş.

Hançerliden soğuk suyun içmeli
Gümüşleri mutlak görüp geçmeli
Kayardıda elmaları seçmeli
Renk renk dallarında salınışı hoş

Bağlarda toplanır Niğdeli yazda,
Fertek, Kırbağları, belki Amas'da,
Niğde bağcıları elmada usta,
Al al dallarında gönüğü hoş. 25/02/2001

Yavuz ÇAVDAR

*Hatır gönül kalmadı
Buraya kadar*

Parayı veren düdüğü çalar... 13.05.202

YAZMAK LAZIM

Hiç usanmadan yazmak lazım, zaman hızla daralıyor, artık bir şeyler yapmak lazım. Yaşadıklarımızı anlatmak, ortak sevinçlerimizi tecrübelerimizi paylaşmak için yazmalıyız. Hatalarımızı hiç gocunmadan ortaya koymalıyız, yeni nesile bir şeyler aktarmalıyız. Tabii ki yazmak bir yetenek işidir ama, alt yapısında çok okumak gerektirir. Yazı yazmak hayal gücü gerektirir, düşünce gerektirir. İnsanın kendisi ile barışık olmasını, izanlı olmasını ve muhakeme yeteneğinin bulunmasını gerektirir.

Şiir yazmak ise çok daha rafine bir şeydir. Mutlaka temelinde doğuştan gelen özellik gerektirir. Tabii yine çok okumak insanın kelime dağarcığını geliştirir ama yetenek çok önemlidir şiirde. Şiir yazan insan diğer insanlardan duygu yoğunluğu yönünden farklıdır. Şairler yazdıklarını yaşarlar. Şairin mutlaka etkilenebileceği bir şey olması gerekir. Onu etkileyen her neyse gönül imbiğinden süzülen duygular dizeler halinde kağıda dökülür.

Çevreye karşı, olaylara karşı daha duyarlıdır, diğer insanların görmediği şeyleri görür şair. Aşk, hayatlarında büyük bir yer tutar. Daha çabuk kırılırlar, daha çabuk sevinirler. Yazı yazmak sevgi işidir, şiir ise aşktır. Duygu yoğunluğunun sel olduğu anda ortaya çıkar şiir.

Şiiri şiir yapan içindeki duygudur. Sadece güzel cümleler kurmak şiir olmaz. Şiir şairin özel duygularıdır ama diğer insanların da duygularını kapsıyorsa şiir olmuştur. Şiir aşk gibidir zorlamaya gelmez, zorlamayla da yazılmaz. Bazen sözcükler yağmur gibi yağar sel olur, bazen günlerce bir damla düşmez çöl olur. Şiirin okulu yoktur, okul şairin yüreğidir, doğuştan gelen yeteneğidir. Şiir tamamen gönül işidir, olaylara gönül gözüyle bakma işidir. Şairlerin içindeki çocuk bir türlü büyümmez, saf ve temiz duygularla bakarlar dünyaya.

Şairlerin çocuklukları uzun sürer derler, bence hiç bitmez, büyümelerine ömür bile yetmez.
17.08.1999

Boş konuşmakta, akıl vermekte, eleştirmekte,

HER TELDEN - 2

dedikoduda, yorum yapmakta çok zenginiz ama okumakta, anlamakta ve yazmakta bir o kadar fakiriz. Artık ne yazık ki daha az okuyoruz. Kitap okumaktan, gazete ve dergi okumaktan kaçınıyoruz. Konuşmalarımız bile değişti, her şeyi kısaltıyoruz. Telefondaki mesajlaşmalar, internetteki sohbetler kısaltılmış cümlelerle dolu. Türkçe tamamen katledilmiş durumda. Kendi gençliğimiz kendi diline hızla yabancılaşıyor. Okumayan ve yazı yazmayı hiç sevmeyen bir nesil yetiştirdik. Eskiden nede güzel mektuplarımız vardı, bayramlarda sevdiğimize kart atardık. Günler öncesinden kart satışları başlardı, en güzel kartları seçmek için uğraşırdık. Gönümüzden geçen en güzel, en anlamlı sözcükleri dökerdik kartlara. Ya mektuplar, ruhumuzun derinliklerindeki sevinci, acıyı, sıla hasretini, özlemi, yalnızlığı anlatan mektuplar.

Sevgi gibi, saygı gibi, aşk gibi mektuplar da kayboldu. Artık daha yalnızız, yastıklarımızın altına sakladığımız mektuplarımız yok gözyaşlarımızla suladığımız.

Gözlerimiz bile birbirine küstü, hep kaçamak bakıyorlar. Belki de yalanlarımız ortaya çıkacak diye. Riyakarlık diz boyu, aşklarımız gecelik düzeyli ilişkiye dönüştü. En büyük aşklar birkaç haftayla sınırlı hale geldi. Yani dostlar hiçbir şey eskisi gibi değil. Bütün konuşmalarımız nerede o günler diye bitiyor. Evet nerede o günler. O tatlı, huzurlu, sevgi dolu, güvenli temiz günler NEREDE 1995 yılında yazdığım "NEREDE" adlı şiirimden birkaç satırla yazımı bitiriyorum.

NEREDE

Çocuklar büyüyor
Çocukluğunu bilmeden
İnsanlar evleniyor
Sevmeden sevilmeden
Zaman geçiyor
Kıymetini bilmeden.

...

Ben böyle bir dünya istemiyorum
İçinde sen bile olsan
İçimden gelmiyor sevemiyorum
Hep o eski günleri özlüyorum...

AŞILAR

Öğrencilik hayatımız boyunca birçok defa aşı olduk. Aşı olmak pek hoşumuza gitmezdi ama, ertesi günün tatil olması da hiçte fena değildi hani. Aşı olup evlerimize gönderilince kolumuzu tuta tuta birazda böbürlenerek eve girer, annemiz "oğlum niye geldin" deyince kolumuzu gösterip "aşı olduk yarın da okul tatil" derdik. Kimi zaman kolumuz şişer kimselere dokundurtmazdık. Aşılardan pek korktuğum söylenemezdi, hatta daha sonraki yıllarda en öne geçerdim aşı olmak için. Yalnız biz çocukların çekindiği bir aşı vardı, o da omuzdan yapılan aşı idi. Kolumuzdan yapılan aşının tutup tutmadığını ölçmek için aşı yapanlar birkaç gün sonra tekrar okula gelirlerdi. Cetvellerle aşı yeri ölçülür fazla kabarma yoksa omuzdan aşı tekrarlanırdı. Biz öğrencilerde ölçülecek yeri şişirmek için uğraşır dururduk. Kimi zaman da Verem Savaş Dispanserine gider akciğer filmi çektirirdik. Aşı ile ilgili olarak ilk okulda bir maceram olmuştu. 23 Nisan İlkokulunda okurken yine aşı olmuştuk ve aşı tutmamıştı. Mecburen o çok korktuğumuz omuzdan aşı olacaktım. Söylentilerden dolayı iyice tedirgin olmuş ve aşidan kaçmışım. Müdürümüz rahmetli Gafur Birdal çocuklarla anneme haber göndermişti, akşam beşe kadar gelsin yoksa aşı yapanlar gidecek diye. Annem birkaç çocuğu beni yakalayıp getirmeleri için görevlendirmişti. Ben önde çocuklar arkada epeyce bir kovalamaca oynadık. Çocuklar çok uğraştılar ama yorulup vazgeçip geri döndüler. Ben onları uzaktan izliyordum. Ama beni bir telaş almıştı vakit geçiyordu. Aşı olmazsam akşam babamı düşünüyordum. Ve aşı olmanın daha az can yakacağına karar verip okulun yolunu tuttum. Müdürümüz uzaktan beni görüp "gel oğlum aşını ol" dedi. Çekine çekine gidip omuzdan aşımı oldum ve büyük bir zafer kazanmış gibi evin yolunu tuttum. Tabii ben bu aşılarla kalmadım, kuduz aşısı, ve tetanos aşısı da oldum. O yıllarda herkes gibi bizde köpek beslerdik tabii rahmetli babamdan gizli olarak. Babam görevli olarak Niğde dışına gitmişti. Köpek yavrusuyla oynarken ayağımı ısırды, tedirgin olmuştuk annem çok telaşlandı ve ertesi gün babam dönünce olay anlatıldı. Apar topar hastaneye götürdü babam ve kuduz aşısı yapılmasına karar verildi tedbir olarak. İlk kuduz aşısını babamın yanında oldum. Diğer günler kendim gidip oluyordum. Tam on gün karnımdan aşı oldum. Köpek yavrusunda kuduz olmadığı anlaşıldı ama yapacak bir şey yoktu. Bu olaydan sonra biz yine gizli gizli köpek beslemeye dikkat ettik.

O yıllarda bir de tornet modası vardı. Üç bilyalı tekerle yapılan bir araçtı. (İki tekerlek arkada, bir tekerde önde direksiyonun altında idi.) Tornetleri rampaya

çıkartır bir arkadaşta hızlanmamız için arkadan iterdi. Yine hızla rampadan aşağı inerken elimin bulunduğu direksiyon taşlara takılıp yerinden çıktı ve elim direksiyonun altında kaldı. Epeyce o vaziyette sürüklendik, ağırlığımla elim paramparça olmuştu, parmaklarımdan kan fışkıyordu. Hemen eve gidip yıkadım ve hastaneye koştum. Pansuman yapıldı ve tedbir olarak tetanos aşısı yapıldı. O olayın izleri hala parmaklarımda durmaktadır. O yıllarda çok rahatlıkla hastaneye gider tedavimizi yaptırırđık. Yaşam basit ve kolaydı, teknoloji henüz insanları esir almamıştı.

Bir başka yazıda buluşmak üzere... Ağustos 2007

BİZ NEGATİFLER

Biz negatifler
Hep işte geri kalırız
Hep yaralanırız
Biz yalnızlığa mahkumuz...

Neşeli günlerimiz çok azdır
Gülmemiz bile yalandır
Herkes güldüğü zaman
Ağlayan biz oluruz...

Biz negatifler
Hep yanlış anlaşılırız
Haklı olduğumuz işlerde
Haksız çıkarız

Faydamızda dokunmaz birbirimize
Yürekten sevsek bile
Kimse inanmaz sevgimize

Bütün zorluklar bizim
Bütün yalnızlıklar bizim
Biz negatifler
Hep eziliriz
Hak etmediğimiz halde...

En arkadadır yerimiz
Ne sevgimiz sevgidir
Ne de yaşantımız yaşamadır
Hiçbir yeden hoşlanmayız
Hep yalnız dolaşırız

Dostlarımız
Hep iyi gün dostlarıdır
Ziyaretlerde sonlardayız
Biz negatifler
Sadece şarkılardayız...

15.04.1992

KÜÇÜK KREDİLER (MİKROKREDİ)

Başar Tuna
Bilişim Mühendisi

Ülkemizde 24.5 milyon çalışma çağında nüfusumuzun %11 işsiz durumdadır. 2.5 milyon kişi resmi kurumlardan ve özel sektörden iş beklemektedir. İşsiz sayısı gizli işsiz ve erken emekli olmuş vatandaşlarda hesaba katılırsa 4 milyon kişiyi bulur. Niğde'mizde yukarıdaki % hesaplarına göre oranlamayı yaparsak 10000 kişinin üzerinde çalışma çağında işsiz vatandaşımız olduğu ortaya çıkar.

30 yıl önce mikro kredinin ilk denemeleri Bangladeş ve Brezilya, da uygulanmıştır.

Mikro kredinin oluşması: 1- işsiz veya işini geliştirmek isteyen vatandaş 2-proje 3-üretim aracı 4-Pazar 5-krediyi temin eden kuruluş 6-kredinin denetimi ve kredinin geri dönüşümü. Mikro kredide uygulamada esas:Projesi ve fizibilitesi hazırlanan mikro kredinin mahallinde verilmesi bürokratik engellerin kaldırılmasıdır.Siirt ve Diyarbakır'da mikro kredi uygulaması başlamıştır.Sanayide bir kişiye iş sahası açmanın bedeli kişi başına 100000 ile 150000 YTL yatırım gerektiriyor.Bu rakam mikro kredide kişi başına 10000 YTL dir.

Mikro kredide hedef :işsize iş bulmak ,katma değer yaratmak,üretimi artırmak,işsizlerin üzerindeki devletin mali yükünü azaltmak.

Modelin oluşturulması Her vilayetin yatırım ve iş gücü bilgi seviyesi göz önüne alınarak,vilayete uygun model geliştirilmeli.

Kadronun oluşturulması: Vali yardımcılarında birinin başkanlığında resmi özel kuruluş temsilcileri ve sivil toplum yardım kuruluşlarının katılımı ile oluşacak mikro kredi komisyonu ile başarıya ulaşılır.

Mikro krediler 1 yılı ödemesiz 5 yıl vadeli olmalı. Niğde'miz için Halkbank ve Garanti bankalarından sağlanacak 15 milyon YTL lık mikro kredi paketi ile kişi başı 10000 YTL mikro krediden 15000 kişiye iş imkanı açılır.

Mikro kredide krediyi kullanacak şahsın bilgi ve becerisi ile alt yapısı çok önemlidir.Bir şahsa süt sığırcılığı için 4 adet süt sığırı satın alma kredisi

veriliyorsa bu krediyi alacak şahsın bu inekleri barındıracak ahır ve ineklerin ot ve yemlerini sağlayacak yeterli tarlasının bulunması gerekir.Başka bir şahsa sebze serası için mikro kredi verilecekse bu şahsın bahçesinin olması ve daha önce sebze tarımı yapmış olması gerekir.

Niğde'de mikro kredi verilmesi mümkün iş alanlarından bir kısmını sıralayalım:

- 1- 5 kişinin kredilerini birleştirerek kuracakları biyodisel tesisi.
- 2- Süt sığırcılığı 2 ile 10 inek kapasiteli.
- 3- Üzümcülüğü geliştirme
- 4- Üzüm pekmezi üretim tesisleri.
- 5- Şarap üretim tesisleri
- 6- Elma ve üzüm sirkisi
- 7- Tavukçuluk.
- 8- Reçel ve marmelat imalatı.
- 9- Meyve kurutma tesisleri (elma, armut, üzüm, kayısı, şekerpare, kiraz, vişne, dut, erik)
- 10- Dut ve kayısı pestil üretimi.
- 11-Tarhana erişte yufka imalatı.
- 12- Organik tarım.
- 13- güneş paneli üretimi.
- 14- Peyzaj bitkileri serası.
- 15 - 3 kişinin kredilerini birleştirmek suretiyle bakım ve onarım şirketi kurmaları.
- 16- Deri çanta kemer yelek imalatı.
- 17- Terlik imalatı.
- 18- Akvaryum ve desenli cam imalatı.
- 19- Mermer tozundan küçük heykelcikler imalatı. (tavşan, kartal, ördek, arslan, çocuk,.....)
- 20- Müzik aletleri imalatı (dut ağacından saz)
- 21- Ceviz ağacından oyma sehpa, sandık imalatı.

İyi organize edilmiş mikro kredi programı ile bir yılda 1000 kişiye yeni iş alanı açılır.

NİĞDE BOR KIZILCA BELDESİ KÜLTÜR YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ ANKARA

KIZILCA KASABASI TARİHÇESİ

Yaklaşık olarak 1700'lü yılların başında Maraş (Elbistan) da yaşayan Dulkadiroğulları Bekdik Türkmenleri zamanın padişahının fermanı ile Anadoluya gönderilmişlerdir. O yıllarda Toroslar, Hasandağı ve Melendiz yaylaları ile Kızılca ve Zengen gibi sulak yerleri konaklama yeri olarak kullanan Bekdik Türkmenleri 1735 yılında Konya ili Ereğli İlçesine bağlı Hortu (şimdiki adı sazgeçit) bölgesinde iskan edilirler.

Bekdik Türkmenlerinin bir kolu olan "kavuklu" oymağı diğer bekdiklerden sonra 1743 yılında Hortu ya geldiler ve zamanın Hortu Han Ağası Bıyıkzade Yahya Bey'in ölümü üzerine 1750-1800 yılları arasında torunları Azizoğulları, Baykallar ve Necip Ağalar han ağalı yapmak istemediklerinden kızılca yaylasına yerleşerek bugünkü kızılca kasabasını kurmuşlardır.

Buraya ilk yerleşenler bekdiklerin Kavuklu, Sağıroğulları, Karacimler, Karalar ve Kamanlı oymaklarına mensup idiler.Kurucular arasında Kavuklu oymağından başka Sağırlı oymağından Dudular, Bekdik Hasan Ağa oğulları, Çelenli oymağının olduğu söylenmektedir. (Bu bilgilerin bir kısmı Kazım SÜLLÜ'nün "Bekdikler" kitabından alınmıştır.)

Bor'a yerleşen Cıgızoğulları bekdiklerin önemli bir koludur. Ayrıca BIYIKLAR olarak bilinen Bıyık soy isimli sülalede Kızılca'dan gelip Bor'a yerleşen bekdiklerdir.

(Kaynak Dr. Ali SAYAR)

Bekdik Türkmenlerinin buraya yerleştirilme sebebi buradan geçen kervan ve yolcuların emniyetinin sağlanması içindir. Buraya yerleşen bekdikler den zamanın padişahı tarafından vergi (öşür, çizre v.s.) alınmamıştır. Buralarda cami ve medrese yapımı için padişah tarafından yardım yapılmıştır. Kızılca adı da daha önceden buradan akan bir kızıl çaydan gelmektedir.Diğer bir rivayete göre ise burada çalılığın çok olması nedeni ile yine aynı yerde bulunan bir kızılçalı'dan adını alarak daha sonra kısaltılıp kızılca olmuştur.

1956 yılına kadar köy statüsünde iken aynı yıl belediye teşkilatı kurularak 3 mahalleye bölünmüştür.

1.Okullar Mahallesi

2.Azizler Mahallesi,

3.Cami Mahallesi'dir.Günümüze kadar bu yönetim yapısı ile gelmiştir.

Kızılca kasabası 13 belediye başkanı tarafından idare edilmiş , 1956 yılında ilk belediye başkanı Rasim AZİZOĞLU olup, bugün ise son belediye başkanı olarak Yahya Özkan seçilmiş bulunmaktadır.(2004 yılında yapılan yerel seçim sonuçları)

COĞRAFI KONUMU

Kızılca Kasabası doğuda Bor İlçesi, batıda Zengen Kasabası, kuzeyde Çukurkuyu Kasabası ve Kayı Köyü, güneyde Badak, Yeniköy, Emen, Seslikaya Köyleri ile çevrili düz bir ovada kurulmuştur.

NÜFUS

Kızılca Kasabası 612 hanedir.2000 yılı resmi nüfus sayımına göre 1810 dur. Yıllardır sürekli dışarıya göç vermektedir. Bu göç işsizlik ve yoksulluktan olmayıp birinci sebebi eğitimle ilgilidir. Kızılca kasabası eskiden beri yerleşmiş bir anlayışa göre okuyanın kendini kurtaracağı söylene gelmiş ve bu nedenle eğitim görmek için kasaba dışına gitmişlerdir.

Buralarda okuyan kişilerde genelde memur olarak Türkiye'nin çeşitli yerlerinde kalmışlardır.Ayrıca ticaret yapmak üzere başka şehirlere gidilmiştir. Bor ilçesi ve Niğde ilinde yaklaşık 300 hane kızılca kökenli vatandaşımız bulunmaktadır.Kızılca kasabası kökenli vatandaşlarımızın Türkiye genelindeki gerçek nüfusu yaklaşık 20 bin civarındadır. Bu nüfusun büyük çoğunluğu Ankara, İstanbul, İzmir ve Adana gibi büyük şehirlerde ikamet etmekte olup, bu nüfusun kasabamıza geri dönüşü için teşvik çalışmaları devam etmektedir.

ULAŞIM

Kızılca Kasabası Bor Zengen karayolu üzerinde kurulu olup, E90 karayoluna 10 km.dir.Türkiye nin her tarafına doğrudan ulaşım olup, Niğde İline 35 Km., Bor İlçesine 20 Km. mesafede dir.

SAĞLIK

Kızılca Kasabasında 1968 yılında ilk sağlık evi yapılmış olup, sağlık hizmeti 1 ebe ile 1994 yılına kadar sürmüştür. 1994 yılında sağlık ocağı açılarak 1 Doktor ve 1 Hemşire ile 1996 yılına kadar hizmet vermiş olup, bu yılda yeni sağlık ocağı binası ve lojmanı yapılmıştır. 2007 yılı itibariyle sağlık ocağında doktor ve hemşire bulunmamaktadır.

EĞİTİM

Kızılca Kasabası eskiden beri eğitim ve öğretime önem vermiş bir kasabadır. Cumhuriyet döneminde ilk eğitim ve öğretim faaliyeti başlamış, 1938 yılında kasabamıza ilk resmi okul binası yapılmıştır. T.C. Kızılca Köyü İlkokulu adı ile hizmet veren okul yeterli gelmediğinden 1972 yılında yeni okul binası faaliyete geçirilerek Cumhuriyet İlkokulu adı ile 1984 yılına kadar faaliyetini sürdürmüştür.Bu yıldan sonra yeni okul binası yapılarak bu iki okul Kızılca Atatürk İlköğretim okulu adı altında birleştirilmiş olup, faaliyetine devam etmektedir. Kasabamız nüfusunun % 98 i okur yazar dır. Eğitimde kız erkek ayrımının olmadığını ilk örneği kasabamızdan yetişen ilk kız öğretmen Nursen AKTÜRK (ERTEM) dır.

TARIM ve HAYVANCILIK

Kızılca kasabası arazisinin120 bin dönümü tapulu olup, bu arazinin 100 bin dönümü DSİ ve halkın kendi çabası ile sulanmaktadır. Geriye kalan 20 bin dönüm arazi su yetersizliği nedeniyle sulanamamaktadır. Sulanan arazide ağırlıklı olarak pancar, buğday, arpa, çavdar yetiştirilmektedir.

Kızılca kasabası ekonomisinin diğer bir parçası da hayvancılıktır. Yakın zamana kadar 30 bin olan küçükbaş hayvan sayısı son yıllarda çok büyük ölçüde düşüş göstermiştir. Küçük baş hayvancılık üretimi günümüzde birkaç aile tarafından sürdürülmektedir. Bu düşüşün ana sebebi halkın süt inekçiliğine ağırlık vermesinden kaynaklanmaktadır. Günlük süt üretim kapasitesi 14-15 ton civarındadır.

SOSYAL FAALİYETLER

Kasabamızın ana gelirleri olan tarımcılığı ilerletmek amacı ile çeşitli kooperatifler kurulmuştur.Bunların en önemlisi pancar ekicileri kooperatifi ve tarımsal kalkınma kooperatfidir. Sosyal faaliyetleri güçlendirmek amacıyla 1976 yılında Kızılca spor kulübü kurulmuş olup, faaliyetlerini günümüzde de sürdürmektedir.

Kasabamızı geliştirmek, tanıtmak ve turizme açmak ve Türkiye geneline dağılmış olan kasaba halkı arasında birlik ve beraberliği sağlamak, gelenek ve göreneklerimizi yaşatmak amacıyla hem kasabamızda hem de Niğde, Ankara, İstanbul, İzmir gibi büyük şehirlerde kültür, yardımlaşma ve dayanışma dernekleri kurulmuştur. Bu dernekler faaliyetlerine devam etmektedirler.

DERNEK YÖNETİM KURULU

Ahmet Efe
Başkan

Şahin ÖZKAN

Kemal ÖZTÜRK

Nesibe ATALAY

Ferit GÖRGÜLÜ

Mustafa TURGUT

Nuri IŞIK

BAĞ BOZGUNU

Murat SOYAK

-Bizim de bağımız olsaydı !..
Oyunlardan kurulu, renkli, neşeli bir dünyamız var.Yaz tatilindeyiz.
Dışarıyı kaynıyor. Babam ter içinde soluk soluğa geldi. Sakallarına ak düşmüş.Yüzünde derin çizgiler, kısa boylu, zayıf ...Ekmeğimizi taştan çıkarıyor.
-Konuştuğumuz mesele vardı ya Cemile, bugün kabul ettiler.
-Aldın mı yani, tamam mı ?
-Bağın otunu verdiler, biçin dediler.
İçim içime sığmıyor. Hemen sokağa fırladım.
-Artık bizim de bağımız var, üzüm bağımız !..
Arkadaşlarıma haber verdim. Bir süre sonra çevremde toplandılar.
-Duydunuz mu babam üzüm bağı aldı. Haydi hazırlanın bizim bağa gidelim, bizim bağa !..
Onlar çoktan hazırıldı. Hemen yola koyulduk. Elimizde sepetlerle güle oynaya yürüyoruz. Arada sepetleri birbirimizin kafasına vuruyoruz. Sıcak bir gün...Güneş tepemizde. Tere batmışız. Üzümleri hayal ediyorum. Sarı, siyah kütür kütür üzümleri...
Yusuf seslendi:
-Daha var mı yolumuz ? Yoruldum ya...
Muhittin gevrek gevrek gülüyor. Sebahattin yolda koşar gibi. İbrahim bir türküyü mırıldanıyor.
Yoldan bahçelere doğru yöneldik. Kır bağları diye bilinir buraları. Ağacların gölgesine yakın yürüyoruz. Bahçe duvarlarından sarkan iğde dalları, çalılar, otlar...Yüzümüze vuran tatlı serinlik...Duvar diplerindeki otlarda bir çıtırtı duyuluyor.
-İşte bizim bağ !..
Sevincime diyecek yoktu. Yalnız bağa nasıl girecektik? Aldı bir düşünce bizi. Bağ, yüksek duvarla çevrili. Duvarın üstünde dikenli teller de var.
Sebahattin:
-Şimdi ne yapacağız? dedi.
Birbirimize öylece bakakaldık.
-Bağın etrafını bir dolaşalım, dedim.
Yüksek duvara baka baka yürüyoruz. Bir süre sonra küçük, tahta bir kapı gördük. Ark suyunun giriş yeri.
İbrahim:
-Buradan girebiliriz herhalde, dedi.
İçeriye sürüne sürüne girdik. Asmalarda salkım salkım üzümler bizi bekliyor. Beğendiğimiz üzümlere

uzanıyor ellerimiz. Bir yandan yemekteyiz üzümüleri; bir yandan sepetlere doldurmaktayız.

Bir neşe, bir neşe... Sesimiz, kuş seslerine karışıyor.

Bağın aşağı tarafından bize doğru yaşlı bir kadın seğırtti. Bağıra bağıra geliyor.

-Çıkın hırsızlar, bak varırsam yanınıza !..

-Burası bizim, toplamaya devam edin arkadaşlar, kim oluyormuş o ?

Kadın öyle öfkeli ki...Kendisini kaybetmiş. Bizi bir kaşık suda boğacak sanki. Yanımıza kadar geldi. Bizler şaşkın bir haldeyiz. Ne yapacağız şimdi ?

Bağırmaya devam ediyor:

-Kimden izin aldınız da girdiniz ? Bak bak sepetlere de doldurmuşlar. Utanmazlar, sizde hiç mi aile terbiyesi yok !.. Çabuk boşaltın şu sepetleri çabuk !..

Hemen karşılık verdim:

-Ama teyze bağ bizim, biz aldık burayı.

-Ne diyorsun, bağı mı aldınız?

-Evet, bağı aldığımızı babamdan duydum.

-Kimin oğlusun sen?

-Yakup'un...

-Haa...Aşağı sekide ot biçen...

-Evet

-Oğlum, siz bağı satın almadınız sadece otunu satın aldınız otunu !..

-...

-Çabuk çıkın buradan. Bir daha da görmeyim sizi buralarda tamam mı ?

Bütün sepetleri boşalttık. O küçük kapıdan yine sürüne sürüne çıktık. Yüzüm ateşler içinde.

Yusuf söylenmeye başladı:

-Hani bu bağ sizindi, ne oldu şimdi?

Dilim tutulmuş gibiydi. Ne diyeceğimi bilemedim.

İbrahim:

-Boş verin be üstüne gitmeyin, dedi.

Bağ aldık diye çok sevinmişim. Arkadaşlarıma duyurmuş, onlara üzüm yedirmek istemişim. Ah, olmadı işte. Babamın sözlerini yanlış anlamışım. Bağ değil de otu bizimmiş.

Kimse konuşmuyor. Elde boş sepetler... Mahallemize doğru ağır ağır yürüyoruz.

BAŞSAĞLIĞI

Niğde eşrafından Kırtasiyecisi

Azmi KOÇER

Selçuk İlköğretim Okulu Müdürü

Rıfat Uurlu'nun annesi

Hatice URLU

Niğde merkezindeki Bankalar caddesi üzerinde

Özler Kırtasiye sahibi

Şaban DEMİRBAŞ

Niğde Belediye Meclis Üyelerinden
İbrahim Uzun ile Yaşar ve Fevzi Uzun'un
ağabeyleri Ahmet Uzun'un babası

Mustafa UZUN

Niğde Tapu Sicil Müdürlüğünden emekli

Nuriye Çilek ile Mustafa Kaveloğlunun

kıymetli babaları emekli memur

Hayrettin KAVELOĞLU

Niğde eşrafından
Aşık Hüseyin ve Zehra Sevin'in kızı

Ziya Göher'in eşi

Sabiye GÖHER

Üzeyir Lokman Çaycı ve
Mustafa Zuhurat Çaycı'nın anneleri

Merhum Fikri Çaycı'nın eşi

Fatma Mürşide ÇAYCI

Bor eşrafından

Hikmet KONUŞ

İnşaat Mühendisi
Abbudder Zorba'nın annesi

Gülizar ZORBA

Merhum İlyas Bayhan'ın eşi,
İlhan, Kazım ve Ali Bayhan'ın anneleri

Sabahat BAYHAN

Eğitim Bir Sen Niğde Şube Yöneticisi

İsa AKÇA

Foto Hamdi'nin oğlu

Mustafa CANSEVER

**Merhum ve merhumelere, C.Allah'tan rahmet,
kederli ailelerine ve sevenlerine başsağlığı dileriz.**

YEREL BASINDAN HABERLER

Anadolu Haber-NİĞDE HABER - Hamle - *YEŞİL BOR*

GÜNDEM- Bor Haber- 51 HABER- BORun SESİ

Niğde Gelişim-Kapadokya Atılım-Paralel

Gazozu İlk Niğdeli Üretmiş: Araştırmacı Gazeteci Yazar Ömer Fethi Güner yine Niğde için bir "ilk" i daha ortaya çıkardı. Türkiye'de gazozun ilk yerli üretimini Niğdeli Rum Aleksandr Mısırlıoğlu 1890'lı yıllarda gerçekleştirmiş ve 1900'lü yıllarda Niğde'den ülkemizin diğer bölgelerine yaygınlaşmış. Umarız "Niğde Gazozu" kapasitesini artırıp, Niğde adı gazozu ile daha çok tanınır, yaygınlık kazanır.

Niğde Tabib Odasından Ağaçlandırma Kampanyası: Niğde Tabib Odası Başkanı Dr. Zeki Macit ve Yönetim Kurulu Üyeleri, Niğde Evleri bölgesinde odaya tahsis edilen alanda ağaçlandırma seferberliğine ilk startı verdiler.

Niğde'de Uluslararası Sempozyum: Niğde Üniversitesi tarafından düzenlenen "Uluslar arası Kapadokya Katı Yakıt Pili Çalıştayı" na 13 ülkeden 50'den fazla akademisyen katıldı.

GESİAD'a Yeni Başkan: Genç Sanayici ve İş Adamları Derneği (GESİAD) Niğde Şubesi Başkanlığına Sebahattin Altındağ getirildi. Başkan Yardımcılıklarına Erhan Hazer ve Osman Erdoğan seçilirken, yönetim kurulu üyeliklerine Hasan Tanrıverdi, Mustafa Şan, Ali Eroğlu ve Hüseyin Kaya getirildi.

Okulda Bulaşıcı Hastalık Paniği: Temizlik görevlisi olmayan Kiledere İlköğretim Okulunda 7 öğrenci Hepatit-A hastalığına yakalandı. Okula gitmeyen çocuklara da bulaşan hastalık kasabadaki hasta çocuk sayısını 12'ye çıkardı.

Öğrencilere Kışlık Giyecek Yardımı: Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB), Niğde Ticaret ve Sanayi Odası (NİTSO) ve Niğde Ticaret Borsası (NTB) ihtiyaç sahibi 600 öğrenciye kışlık giyecek yardımı yaptı.

Organ Bağışında Duyarsızız: Niğde Sağlık İl Müdürü Dr. Mustafa Yılmaz; Niğde'de son sekiz yılda organlarını bağışlayanların sayısının 264 olduğunu belirterek, 370 bin

nüfuslu bir ilde bu sayının son derece düşük olduğunu söyledi.

Niğde'ye Spastik Engelliler Merkezi: İnşaatı 10 yıl önce başlayan ve Sağlık Bakanlığına geçici teslimi yapılan Bor Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Merkezi Türkiye'de ilk spastik engelli özel hastanesi olarak hizmet verecek.

Taekwandocularımızdan Büyük Başarı: Mersin'de düzenlenen taekwando turnavnsa Niğdeli sporcular 13 takımın yarıştığı şampiyonada 17 madalya kazanarak büyük bir başarıya imza attılar.

Samet Sağlam ve Mahmut Kılınç Türkiye Şampiyonu: Türkiye İşitme Engelliler Atletizm Şampiyonasına Niğde'den katılan Samet Sağlam 400 metre yarışında, Mahmut Kılınç gülle atmada Türkiye Şampiyonu oldular.

Koltuklar Yine Boş Kaldı: Niğde Valiliğinin organize ettiği "Avrupa Birliği Fonları Bilgilendirme Toplantısı" Kültür Merkezi salonunda yapıldı. Ne yazık ki toplantıya her zaman olduğu gibi yine yeterli katılım olmadı, koltuklar boş kaldı.

İlk Koordinasyon Kurulu Toplandı: İlk Koordinasyon Kurulu Toplantısının açılış konuşmasını yapan Niğde Valisi Gündüz Beder, 2007 yılı içinde Niğde'de 881 yatırım projesinin devam ettiğini, toplam yatırım projesi için ayrılan 167 milyon 900 bin YTL ödeneğinin 137 milyon 481 YTL'sinin harcandığını bildirdi.

Atatürk Bir Dünya Lideridir: Türk Silahlı Kuvvetleri Güçlendirme Vakfı Fahri Yardım Kurulu Başkanı Nursel Arkan, Atatürk'ün vefatının 69. yıldönümü nedeniyle yaptığı yazılı açıklamada, Atatürk'ün bir dünya lideri olduğunu söyledi.

Mustafa Cansever'i Kaybettik: Niğde eşrafından fotoğrafçı Hamdi Cansever'in oğlu Mustafa Cansever geçirdiği ani kalp krizi sonucu hayatını kaybetti. Merhuma rahmet, ailesi ve sevenlerine baş sağlığı dileriz.

Almanya'da Niğde Haftası: Niğde ile Almanya'nın Melle Kentinin "Kardeş Kent" ilan edilmesinin 10. yıl dönümü nedeniyle Melle'de Türk haftası düzenlendi. Niğde'den 27 kişinin katılacağı Türk Haftasında Niğde çeşitli etkinliklerle tanıtılacak.

Niğde Güreşte İkinci Oldu: Türkiye yıldızlar ikinci lig ikinci kademe güreş müsabakalarında Niğde Gençlik Spor güreşçileri ikinci oldu ve bu sonuçla üçüncü kademe maçlarına gitmeye hak kazandı.

Yok Sayılıyorlar: 3 Aralık Dünya Engelliler Gününü engelli vatandaşlar yine buruk kutladı. Niğde'de toplam 3 binin üzerinde engelli vatandaş olduğunu bildiren Niğde Engelliler Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Başkanı Hayriye Balcı, "Bizler her zaman hatırlanmak isteriz ama 3 Aralık Dünya Özürlüler Gününde bile hatırlanmadık" diye dert yandı.

ADD'den Konferans: Atatürkçü Düşünce Derneği Niğde Gençlik Kolları tarafından "Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak" konulu konferans düzenlendi. Konferansa konuşmacı olarak Yazar Cezmi Ersöz katıldı.

Hindistan'da Niğde Rüzgarı: Hindistan'da Ryan uluslararası okulları tarafından düzenlenen "8. Uluslararası Çocuk Sanat Şenlikleri" 'nde Türkiye'yi ve ilimizi temsil eden ve yarışmaya tiyatro drama dalında katılan Niğde Hüdavent Hatun İştme Engelli İlköğretim Okulu sergilediği "Mor Gece Mavi Gün" eseri ile büyük beğeni topladı.

Mehmet Akif Tutar Türkiye Üçüncüsü Oldu: 12. Ulusal TÜBİTAK İlköğretim Matematik Olimpiyatlarında binlerce öğrenci arasından Niğde'den Mehmet Akif Tutar Türkiye üçüncüsü olarak bronz madalya kazandı.

Sivil Toplum Kuruluşları Güç Birliği Oluşturdu: Sivil Toplum Kuruluşları Platformu Dönem Sözcüsü Doç. Dr. Murat Türk yaptığı açıklamada; Niğde'yi ayırım yapmadan bütün kuruluşlarla birlikte yöneterek, daha çağdaş daha katılımcı, daha uygar bir yapı oluşturmak, kentlilik bilincini ve kültürü geliştirmek için bir araya geldik dedi. Platform bileşenleri: AKÜT Niğde Birimi, Anadoğa, Gençdoğa, Bedensel Engelliler Spor Kulübü, Kapagenç, Kapder, Niğçek, Niğde Folklor ve Kültür Derneği, 78'liler Derneği ve Niçev'den oluşuyor.

Eğitim-Sen'e Yeni Başkan: Türk Eğitim-Sen Niğde Şubesi 3. Olağan Genel Kurul Toplantısında gerçekleştirilen seçimlerde İhsan Uğraş başkan seçildi.

Suna Daban Kompozisyonda Türkiye Birincisi Oldu: Başbakanlık Dış Ticaret Müsteşarlığınca düzenlenen

kompozisyon yarışmasında Niğde'nin Mahmutlu köyündeki Tarımla İhracatın önemini anlatan Niğdeli öğrenci Suna Daban Türkiye birincisi oldu.

Borcunu Ödemeyene Elektrik Yok: Niğde'de 8 bin çiftçinin 155 milyon YTL (155 trilyon lira) elektrik borcu olduğu ve borcunu ödemeyene 2008 yılında elektrik verilmeyeceği belirtildi.

Dr. Sadık Ahmet Şampiyon Oldu: Niğde İlköğretim Okulları arası Yıldızlar Futbol İl Birinciliği final müsabakaları ile tamamlandı ve Dr. Sadık Ahmet İlköğretim Okulu şampiyon oldu.

Bisiklet A Milli Takımı Niğde'de: Türkiye Bisiklet Federasyonunun 2007 faaliyet programı çerçevesinde hazırlık kampı yapmak üzere Türkiye Bisiklet A Milli Takımı Demirkazık kamp merkezinde çalışmalarını sürdürdü. Yeni Niğde Vialisi Sabahattin Öztürk sporcuları ziyaret ederek başarılar diledi.

Son Vuruş Operasyonu: Niğde İl Jandarma Ekipleri (Son Vuruş) adlı operasyonla çek senet tahsil etmek, yağma, yağmaya teşebbüs, 6136 sayılı kanuna muhalefet, uyuşturucu kullanmak ve satmak suçlarından aranan biri kadın 19 kişiyi gözaltına aldı.

Gurbetçilerden Vefa Borcu: Almanya'da bulunan Kitreliler Yardımlaşma Derneği Üyeleri memleketlerine olan vefa borçlarını ödeyerek engelli vatandaşlar için Kızılay'a ait bir tırla yardım malzemesi göndererek, Niğde Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfına teslim etti.

Niğde Hızla Çölleşiyor: Meteoroloji İl Müdürü Cemal İşçi, Niğde'nin uzun yıllar yağış ortalamasının çok gerilerde kaldığını belirterek, ağaçlandırmaya önem verilmezse kentin hızla çölleşeceğini söyledi.

Çevre Seferberliği Başlamalı: İç Anadolu Çevre Platformu Dönem Sözcüsü Abidin Özkaymak yaptığı açıklamada, gecikilmeden fosil yakıt kullanımı azaltılmalı, emisyon artışı durdurulmalı ve acil karbonsuzlaştırma seferberliği başlatılmalı, aksi takdirde çok büyük bedeller ödeme zorunda kalınacağını söyledi.

Yeni İl Emniyet Müdürü: Niğde İl Emniyet Müdürü Ferudun Boz'un Trabzon İl Emniyet Müdürlüğüne atanmasının ardından Niğde'ye İl Emniyet Müdürü olarak Polis Baş Müfettişi Kadri Kartal atandı.

Ağrı'dan Sağlık Müdürü Geldi: Niğde İl Sağlık Müdürlüğünü yürüten Dr. Mustafa Yılmaz'ın yerine Ağrı İl Sağlık Müdürü Dr. Osman Gelebek atandı.

Ferudun Bilgin Yeniden Başkan: Niğde Muhtarlar Derneğinin 8. Olağan Genel Kurulu Yapıldı ve Ferudun Bilge güven tazeleyerek yeniden başkanlığa seçildi.

Niğde Orman Fakiri: Niğde, 66 il ile birlikte ormanlaşma oranı bakımından, % 7'lik orman alanı ile sınıfta kaldı. Nevşehir ve Aksaray %2 Kayseri % 6 ile Niğde'nin de arkasında kaldılar.

Niğde'de Deprem Riski: Niğde'den başlayıp Aksaray'dan Haymana'ya kadar ulaşan Tuzgölü fay hattının uzun süredir suskun kaldığını bunun da 7 şiddetinde deprem riski oluşturduğunu ifade edildi.

Bor Badak Petrolü 50 Yıldır Biliniyordu: NATO ile 1950 yılında yapılan gizli anlaşma ile Bor petrolünün 50 yıl kullanılmayacağı konusu Niğdelileri hayrete düşürdü. Konunun tartışmaya açılmasını ve sorumluların hesap vermesini isteyen Niğdeliler biz bağımsız bir ülke değil miyiz diyerek adeta isyan ettiler.

Çiftçiye İcra Şoku: 110 bin YTL tarımsal sulama borcu bulunan 2176 çiftçi hakkında icra takibi başlatıldı. Borçlu abonelere 2008 yılında enerji verilmeyecek.

Bor'a Yem Fabrikası: Niğde'nin Bor ilçesinde yeni sanayi sitesi karşısında Köseoğlu Tarım Yem şirketi tarafından Bor Yem Fabrikası açıldı. Fabrikada 11 işçi günde 80 ton yem üretimi gerçekleştirecek.

Vali Öztürk'ten Örnek Davranış: Niğde Valisi Sabahattin Öztürk tebrik ziyaretiyle kendisine getirilen çiçeklerin satılarak gelirini Sosyal Hizmetler ve Mehmetçik vakfına bağışlanacağını söyledi.

Doğan Avcı Yeniden Başkan: Merkezi İstanbul'da bulunan Niğde Kültür ve Yardımlaşma Derneği Olağan Genel Kurul Toplantısı Sultanahmetteki dernek merkezinde yapıldı ve başkanlığa üçüncü kez Doğan Avcı seçildi.

Susuz Cami: Niğde'nin simgesi olan tarihi Niğde Kalesinin yanındaki Rahmaniye Camii'ne su gelmemesi nedeniyle camiye gelenlere ibrikle su taşınmaktadır.

240 Kiloluk Kiraz Yaşamak İstiyor: Niğde'nin merkeze bağlı Alay Beldesi Cumhuriyet Mahallesinde yaşayan Kiraz Usta, akraba evliliği sonucu özürlü olarak dünyaya geldi. 240 kilo ağırlığındaki Kiraz ilgililerden yardım beklediğini, sağlıklı yaşamak istediğini söyledi.

Niğde'de Pırlanta Rüzgarı: Tuğrul Kuyumculuk firmasının her yıl geleneksel olarak düzenlediği "Pırlanta Günleri"nin altıncısını manken Ece Gürsel katıldı.

Ya Yıkılırsa: Kale Mahallesi'deki eski evler sit alanı

kapsamında olduğu için yıkılmıyor. Yıkılmaya yüz tutmuş evler için belediye ve kültür müdürlüğüne başvuran vatandaşlara Nevşehir Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun adresi gösteriliyor.

Bedesten Ne Zaman Açılacak: Sokullu Mehmet Paşa tarafından yaptırılan kent merkezindeki tarihi Bedesten yaklaşık iki yıldan bu yana trilyonlarca paranın harcanmasına rağmen halen açılmadı.

Niğde Halk Eğitimden Rekor: Niğde Halk Eğitim Merkez Müdürü Mustafa Özay, 2006-2007 faaliyetleriyle 36 branşta toplam 141 kurs açarak 5522 yöre insanımıza hizmet verildiğini bildirdi.

TSK Vakfından Resim Sergisi: Türk Silahlı Kuvvetleri Vakfı Fahri Yardım Kurulu ve Niğde Üniversitesinin ortaklaşa düzenlediği karma resim sergisi düzenlendi.

Niğde Garı 75 Yaşında: Cumhuriyetin ilanının ilk yıllarında Ulu Önderimiz Atatürk'ün talimatıyla Ankara-Kayseri- Niğde- Ulukışla hattının işletmeye açılışı 30 Kasım 1932'de gerçekleştirilmişti.

Hava Kirliliğinde Yine Zirvedeyiz: Çevre ve Orman İl Müdürü Metin Süzgeç'in verdiği bilgiye göre, Niğde Türkiye'nin havası en kirlili olan iller arasında yer alıyor. Niğde'de kullanılmaya başlanan doğalgazın henüz tam anlamıyla yaygınlaşmaması nedeniyle hava kirliliğindeki yine Türkiye'de en önlere yer alıyor.

Kayserilinin Gözü Niğde'de: Niğde Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Süleyman Tuzcunun'da katıldığı toplantıda konuşan Kayseri Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Recep Bulut, "Ekonomik potansiyeli güçlü Kayserililer Niğde'de yatırım yapmaya hazırlanıyor" dedi.

İçmeli'de Kuduz Karantinası: Niğde'nin İçmeli Beldesinde kuduz mikrobi bulaşan üç hayvan öldürülerek derin bir çukura gömülürken kasabada sekiz kişinin aşılandığı ve kasabanın karantina altına alındığı bildirildi.

Niğde'ye Süt Fabrikası: Tarım Reformu Uygulama Projesi kapsamında Köy Bazlı Katılımcı Yatırım Programı çerçevesinde Pastorize Süt İşleme ve Paketleme Tesisi başvurusu bakanlıkça kabul e

MUTLULUKLAR

Vakfımız üyelerinden Nadire-Oğuz Soydan'ın oğlu Mete Soydan 18 Ekim 2007 tarihinde Burcu Koç ile hayatını birleştirmiştir. Genç çifte mutluluklar dileriz.

YELATAN

Atatürk bu yurdu etti hediye
Ama kıymetini bilmezler niye
Bağımsız ve özgür yaşasın diye
Sana bu toprağı bıraktı ATA'n

Kimisi bu günler aştı haddini
Kırdığı cevizler geçti kırk bini
Birkaç kendini bilmez vatan haini
Polise askere saldıran çatan

Türk askeri çoktur vurmakla bitmez
Bir milyon terörist bir asker etmez
Yanlış yapanları vurur affetmez
Sakın ona karşı olmasın hata'n

Bütün eşkıyanın adı batsın
Gözünü bir avuç toprak kapatsın
Toprağında hep nur içinde yatsın
Şehit olup yere kanını katan

Şehit vermeyenler bunu bilemez
Dökülen kanı bezle silemez
Yurdu peşkeş çeken affedilmez
Vatan hainidir vatani satan

Ne zaman dökülen kanlar duracak
Terörist daha kaç asker vuracak
Ahirette sizden hesap soracak
Vatan için şehit olupta yatan

Şair Ramazan'ım yurdunu sevde
Vatanını koru yatmayın evde
Aslımı sorarsan ilimiz Niğde
İlçemiz Çamardı Köyüm Yelatan

Ramazan Aldemir

BALABAN

TAMBUR KAPLAMA KAUCUK
İMALAT LİMİTED ŞİRKETİ

Ostim Organize Sanayi Bölgesi
Yüzüncü Yıl Bulvarı 56. Sokak No:11 Ostim-Yenimahalle / ANKARA

Tel : +90 312 385 43 46 (pbx)

Fax: +90 312 385 43 45

www.balabankaucuk.com

info@balabankaucuk.com

ÖZ MALINIZ, GÜVENİLİR İÇECEĞİNİZ

EFES MOB. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.
Sanatoryum Cad. No:50 Keçiören/ANKARA
Tel: 0312 360 18 28 GSM: 0537 312 19 74

